

การรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการ
บริหารจัดการ ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของสมาชิกองค์การ
บริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

เบญจมาภรณ์ ผลภาษี

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพัฒนา
โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2548

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพัฒนา

ชื่อเรื่อง

การรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการ
บริหารจัดการ ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของสมาชิกองค์การ
บริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

โดย

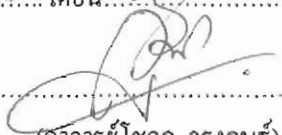
เบญจมาภรณ์ ผลภาษี

พิจารณาเห็นชอบโดย

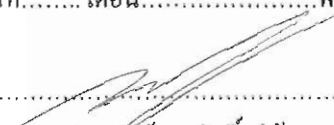
ประธานกรรมการที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระพล ทองมา)
วันที่ 22 เดือน 5 พ.ศ. 48

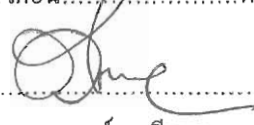
กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์โชค จรุงคนธ์)
วันที่ 22 เดือน 5 พ.ศ. 48

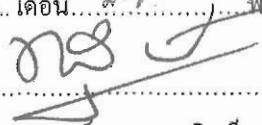
กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ทองศักดิ์ กุ๊นน้อย)
วันที่ 22 เดือน 5 พ.ศ. 48

หัวหน้าภาควิชาส่งเสริมการเกษตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระพล ทองมา)
วันที่ 22 เดือน 5 พ.ศ. 48

โครงการบัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทรงวุฒิ เพ็ชรประดับ)
รองประธานกรรมการ โครงการบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 28 เดือน 5 พ.ศ. 48

ชื่อเรื่อง	การรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้เขียน	นางสาวเบญจมาภรณ์ ผลภายี
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพัฒนา
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระพล ทองมา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะส่วนบุคคล และสังคมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ 2) การใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาลในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย ตามการรับรู้และความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และ 3) ปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 17 คน โดยรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความตรงตามเนื้อหา ความเป็นปรนัยและความเที่ยง การเก็บข้อมูลได้ดำเนินการระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2545 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ลักษณะส่วนบุคคล และสังคมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีอายุเฉลี่ย 40 ปี โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชายและมีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยเฉลี่ย 3.6 ปี โดยผู้ให้ข้อมูลมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมหลักสูตรการอบรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น เฉลี่ย 4 ครั้งต่อปี และผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 41.2 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต

สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล ในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย ตามการรับรู้และความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีการรับรู้และ

ความคาดหวังเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ผู้ให้ข้อมูลมีความคาดหวังอย่างสูงในการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับมากกว่าการรับรู้ คือ คาดหวังว่าการเปิดตัวตำบลสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ จะเป็นการสร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลในอินเทอร์เน็ตสำหรับการใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคาดหวังให้มีการสร้างและปรับปรุงความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น การที่ผู้ให้ข้อมูลมีความคาดหวังมากกว่าการรับรู้ แสดงว่าจากประสบการณ์การรับรู้ที่ได้มานั้น ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าการบริหารจัดการโดยการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือตามโครงสร้าง วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับดังกล่าว ยังไม่ดีและไม่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงตามเป้าหมาย จึงคาดหวังให้หน่วยงานได้มีการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อไปในอนาคต

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภีจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบปัญหาดังนี้ 1) ด้านโครงสร้าง พบว่า สมาชิกมีการรับรู้ในการสร้างเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ระหว่างท้องถิ่นด้วยกันเองน้อยกว่าโครงสร้างด้านอื่น ส่งผลให้การถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างท้องถิ่นไม่ประสบผลสำเร็จ 2) ด้านวัตถุประสงค์ พบปัญหาในด้านการสร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่ามีประโยชน์ในระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด จึงคาดหวังให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นมากที่สุดเช่นเดียวกัน 3) ปัญหาด้านประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่ผู้บริหารส่วนกลางของทุกหน่วยสามารถสื่อสารไปถึงองค์การบริหารส่วนตำบลได้พร้อมกัน และยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้นั้น จากประสบการณ์การรับรู้ของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ไม่สามารถปฏิบัติได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม

Title	The members' perception and expectation of using internet for management administration in Sansai Sub-district project, Sarapee, Chiangmai
Author	Miss Benchamaphorn Phonphasee
Degree of	Master of Arts in Development Administration
Advisory Committee Chairperson	Assistant Professor Dr. Weerapon Thongma

ABSTRACT

The objectives of this study were to examine 1) personal and social backgrounds of the members of Sansai Sub-district Administrative Organization, Sarapee district, Chiangmai province; 2) their perception and expectation of using internet for management administration; and 3) their problems in using internet for such purpose.

The data were collected by means of pretested questionnaires from 17 members of Sansai Sub-district Administrative Organization from October 2002 to November 2002 and analyzed with the use of the SPSS/PC⁺.

The results showed that most of the respondents were males with an average age of 40. They had completed at least a junior high school and have worked in the organization at an average of 3.6 years. They had attended a training course at an average of 4 times per year and 41.2 percent had been trained in using internet.

As for using internet by the sub-district internet project for management administration, the results showed that the respondents' perception and expectation were in the same direction. Their level of expectation was higher than that of perception in terms of structure, objectives, and benefits. They expected that sub-district exposure to information technology societies will lead to an establishment of internet networks in the sub-district to exchange knowledge and local wisdom as well as to take part in monitoring local administration. They also expected the personnel of the local administrative organization to be improved in using information technology to develop their communities.

The respondents were found to have the following problems concerning using

internet for management administration: 1) structure i.e. their perception of internet network establishment for knowledge and local wisdom exchange was low, leading to a lack of success in local knowledge transfer; 2) objective i.e. the personnel's ability to use information technology was low, which was incompatible with the objective of the project; and 3) usefulness i.e. simultaneous communication and information exchange between central administration and local administrative organizations could not be practically conducted.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ฉบับนี้ สำเร็จได้ ด้วยการได้รับความกรุณา ความเอื้ออาทรช่วยเหลือแนะนำในด้านการศึกษามาโดยตลอดจากประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระพล ทองมา รวมถึงกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์โชคก จรุงคนธ์ และอาจารย์ทรงศักดิ์ ภู่น้อย ที่ได้กรุณาเป็นกำลังใจสำคัญให้ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ

กราบขอบคุณ คุณพ่อคุณแม่และครอบครัว “ผลภานิ” ที่วางรากฐานชีวิตและการศึกษาให้แก่ข้าพเจ้า ตลอดจนความเข้าใจ ความห่วงใยและกำลังใจที่ให้มา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ผลักดันให้ข้าพเจ้าศึกษาต่อและมีเป้าหมายที่แน่นอนในชีวิต

ขอบคุณองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ที่เอื้อเฟื้อ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์พร้อมทั้งให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจที่สำคัญให้แก่ข้าพเจ้าจนกระทั่งจบหลักสูตรการศึกษา

ขอบคุณ คุณกนกพร ภูมิวัฒน์ คุณศุภศักดิ์ สิริมาลัยพงศ์ และเพื่อน ๆ ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุข ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้ในทุกเรื่อง จนทำให้ข้าพเจ้ามาถึงวันนี้ได้

นางสาวเบญจมาภรณ์ ผลภานิ

มิถุนายน 2548

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญเรื่อง	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
ปัญหาการวิจัย	2
วัตถุประสงค์ในการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตและข้อจำกัดของการศึกษา	5
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง	7
ทฤษฎีการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล	7
ทฤษฎีการบริหารจัดการโดยการใช้อินเทอร์เน็ต	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวัง	21
ภาคสรุป	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
สถานที่ดำเนินการวิจัย	27
ผู้ให้ข้อมูล	28
ตัวแปรและการวัดตัวแปร	28
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	30
การทดสอบเครื่องมือ	31
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	33

บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์	34
ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	34
ตอนที่ 2 การรับรู้และความคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลในการใช้ อินเทอร์เน็ตและความเข้าใจในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือ ในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล	41
ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการ อินเทอร์เน็ตตำบล เพื่อการบริหารจัดการองค์การบริหาร ส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	61
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	63
สรุปผลการศึกษา	63
ข้อเสนอแนะ	66
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	68
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	72
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	73
ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย	78

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลที่ดำเนินการเปิดระบบอินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล แล้วเสร็จในวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 จำแนกตามลำดับภาค	18
2 ความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (พ.ศ. 2543-2548) โดยวัดจากอัตราการใช้ทางเศรษฐกิจ	20
3 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล และสังคม	39
4 แสดงร้อยละและคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อคำถามของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามลักษณะการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ทั้งในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ	47
5 แสดงร้อยละและคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อคำถามของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามลักษณะความคาดหวังถึงประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ทั้งในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ	57
6 จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่ระบุปัญหาและอุปสรรคของการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล	61

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	ลักษณะโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล	8

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญทั้งด้านการวิจัยและการศึกษา เนื่องจากสามารถโยงใยเข้าสู่ข้อมูลได้รวดเร็วและไม่มีข้อจำกัดเรื่องระยะทาง ประกอบกับอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลขนาดใหญ่ที่สุดแหล่งหนึ่งของโลก จึงทำให้มีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก โดยในปี พ.ศ. 2544 ที่ผ่านมามีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ทั่วโลกประมาณ 175 ล้านคน (Tomic Vesna, 1998 อ้างใน กรวรรณ ชิวสันต์, 2544: 1) จากประโยชน์และความสำคัญมากมายของอินเทอร์เน็ต รัฐบาลชุดปัจจุบันภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร จึงได้มีแนวคิดและนโยบายที่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เป็นพิเศษ สำหรับแนวคิดที่เป็นนโยบายหลักทางด้าน IT ของรัฐบาล เริ่มจากการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในการสื่อสาร โดยปรับปรุงทางด้านข้อมูลด้วยการเชื่อมโยงสายสัญญาณใยแก้วนำแสงที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้เชื่อมโยงเป็นระบบเดียวกัน โดยเปลี่ยนช่องสัญญาณจากเครือข่ายข้อมูลของหน่วยราชการทั้งหมดมาเปลี่ยนให้เท่ากัน และรวมเป็นเครือข่ายเดียวกัน ภายใต้เครือข่ายสารสนเทศภาครัฐ (GINET) โดยกระทรวงมหาดไทยเป็นแห่งแรกที่ทดลองใช้ และยังเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ชุมชน และการให้บริการอินเทอร์เน็ตในระดับตำบล (ชาโรณี เชาว์นศิลป์, 2539: 19) โครงการอินเทอร์เน็ตตำบลจึงถือกำเนิดมาด้วยความมุ่งหวังในอันที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้พัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลที่น่าสนใจของทุกตำบล อาทิ ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน การเมืองการปกครอง การบริหาร ตลอดจนข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจการค้า สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) กับองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนสังคมโลก ในยุค IT ในตอนนี้กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย ร่วมกับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ดำเนินงานตามโครงการ โดยกรมการปกครองวางระบบข้อมูลและพัฒนาเว็บไซต์ตำบล แล้วทำการเชื่อมโยงสู่เครือข่ายการสื่อสารผ่าน IP NETWORK ของ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ผ่านเข้าสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์คนไทยคอตคอม www.khonthai.com ซึ่งเป็นเว็บท่า Portal Site สำหรับการเชื่อมโยงเว็บไซต์กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงข้อมูลกับกรมการปกครองอยู่แล้ว (ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน กรมการปกครอง, 2544: 1) และเมื่อรัฐบาลได้ขยายการใช้งานระบบอินเทอร์เน็ตได้ครบทุกตำบลทั่วประเทศแล้ว ก็จะเป็นการสร้างระบบเครือข่ายการสื่อสารจากส่วนกลางลงไปถึงระดับตำบล เป็นการลดช่องว่างการรับรู้ข้อมูล

ข่าวสารของคนไทยในชนบท โดยในขั้นแรกจะเป็นการส่งเสริมให้พนักงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชน สามารถเข้าถึงข้อมูลในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก และสามารถมีส่วนร่วม รับผิดชอบในการจัดทำ ตรวจสอบ และปรับปรุงข้อมูล รวมทั้งให้บริการแก่ชุมชนต่าง ๆ เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เสมือนเป็นถนนเชื่อมโยงการทำงานระหว่างส่วนราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น (สมเกียรติ ผลิตผลการ, 2544: 1)

ปัญหาการวิจัย

การดำเนินงานตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล ปัจจุบันนี้สามารถเปิดให้บริการ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ได้มากกว่า 1,000 แห่งทั่วประเทศ ซึ่งผู้ที่ให้บริการส่วนใหญ่จะเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านธุรการ บัญชี หรือบุคลากรที่มีพื้นฐานการใช้คอมพิวเตอร์ เช่น ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนโยธา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้ประชาชนระดับชุมชน หมู่บ้าน มาใช้บริการสืบค้นข้อมูล โดยเฉพาะสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชนโดยตรง และยังต้องทำหน้าที่หลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของตำบล แต่เท่าที่ผ่านมาการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่งมีปัญหาคล้ายคลึงกันคือ ขาดสถานที่ตั้ง อุปกรณ์ไม่พร้อม บุคลากรขาดความรู้ งบประมาณล่าช้า ขาดเจ้าหน้าที่การเงิน การแสดงความเห็นไม่กว้างขวาง ขาดการประชาสัมพันธ์ (โกวิทย์ พวงงาม, 2544: 159)

องค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย เป็นหน่วยงานท้องถิ่นหน่วยงานหนึ่งที่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตและเข้าร่วมในโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล โดยมีการเปิดทดลองใช้อย่างเป็นทางการในวันที่ 15 เมษายน 2544 (ศูนย์ประมวลผลผลกระทบเชิงนโยบาย กรมการปกครอง, 2544: 1) และเป็นหนึ่งในจำนวนพื้นที่ที่รัฐบาลจัดเป็นหน่วยงานนำร่องในการดำเนินงานตามโครงการที่ผ่านมานั้น ถือเป็นช่วงที่ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต ตลอดจนการเข้าใจในวัตถุประสงค์ของรัฐบาลในการส่งเสริมการมีอินเทอร์เน็ตในระดับองค์การบริหารส่วนตำบล แต่เนื่องจากทิศทางการพัฒนาทางเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมภายนอก ที่เปลี่ยนแปลงไปภายใต้โลกโลกาภิวัตน์ ทำให้การดำเนินงานมีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งได้แยกเป็นประเด็นปัญหาไว้ 2 ประเด็น คือ ด้านบุคลากร และด้านการบริหารจัดการ ซึ่งถือเป็น

ประเด็นหลักที่ทำให้การดำเนินงานตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล สันทราย ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ประเด็นด้านบุคลากร คือ บุคลากรฝ่ายปฏิบัติงานในหน่วยงาน มีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต แต่ขาดความสำนึกในการใช้ประโยชน์จากระบบอินเทอร์เน็ต เช่น การเปิดดูเว็บไซต์ที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ใช้อินเทอร์เน็ตในการแสวงหาความสุขส่วนตัว เช่น การหาเพื่อนคุยทางอินเทอร์เน็ต หรือเปิดเว็บไซต์ที่ล่อแหลมต่อศีลธรรมและจริยธรรม รวมไปถึงการเล่นเกมสับบางชนิดที่มีเฉพาะในอินเทอร์เน็ต ส่วนบุคลากรฝ่ายบริหารคือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า จะใช้งานระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างไร และระบบอินเทอร์เน็ตให้ประโยชน์อะไรแก่ท้องถิ่นบ้าง ด้านการบริหารจัดการเป็นปัญหาสืบเนื่องมาจากการที่บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์จากระบบอินเทอร์เน็ตจึงขาดวิสัยทัศน์ในการที่จะบริหารจัดการในการใช้หรือพัฒนาปรับปรุงให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ตามเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งเอาไว้ได้

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยในฐานะที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน และในฐานะที่เป็นผู้มีความสนใจในการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตจึงสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานในโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล โดยผู้วิจัยจึงมุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามการรับรู้และความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลว่าจะเป็นไปได้ในลักษณะหรือรูปแบบใด ซึ่งอาจส่งผลต่อการพัฒนาการใช้อินเทอร์เน็ตของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลสันทรายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่องการรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงลักษณะส่วนบุคคลและสังคม ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาลในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย ตามการรับรู้และความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยเรื่องการรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ครั้งนี้ คาดว่าจะมีประโยชน์สำหรับบุคคลและหน่วยงาน ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน หรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีหน้าที่ในการวางแผนกำหนดนโยบายสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางประกอบการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในการจัดการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ รู้ถึงวิธีการจัดทำข้อมูลต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อให้เกิดการใช้งานอย่างแพร่หลายและทันต่อความทันสมัย

2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการรับรู้และความคาดหวังที่มีต่อโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล เพื่อนำไปใช้ในการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในระบบอินเทอร์เน็ตอย่างแท้จริง เพื่อที่จะเผยแพร่ความรู้ไปสู่ประชาชนทั่วไปในตำบลและให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของตำบล

3. พัฒนาการจังหวัด หรืออำเภอ ผู้มีหน้าที่ในการจัดทำข้อมูลของตำบล รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อมูลหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ของตำบล สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานในเว็บไซต์ตำบล ได้สะดวก รวดเร็ว ทันสมัยและเป็นประโยชน์ต่อตำบลมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตและข้อจำกัดของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาถึงการรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่

2. การวิจัยนี้ศึกษาปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ให้ข้อมูล คือ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 17 คน ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 14 คน และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน

3. การจัดเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้จัดเก็บในช่วงเดือนตุลาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2545 ซึ่งผู้ให้ข้อมูลต้องมีตำแหน่งทางการบริหารในช่วงเวลาดังกล่าวเท่านั้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ คือแบบสอบถามจากประชากรซึ่งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นสมาชิกอยู่ ณ วันที่กรอกแบบสอบถามเท่านั้น ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลตามการรับรู้และความคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน ซึ่งมีข้อจำกัดในการอธิบายเพราะไม่สามารถสรุปรวม (generalization) ไปสู่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ได้

2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลประเภทอ่อน (soft data) คือ ข้อมูลที่ได้จากการรับรู้และความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยมิได้เข้าไปสังเกตพฤติกรรมในการบริหารจัดการตามการรับรู้และความคาดหวังอย่างแท้จริง

นิยามศัพท์

การรับรู้ (perception) คือ กระบวนการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ จากบุคคลเหตุการณ์หรือวัตถุ โดยอาศัยอวัยวะสัมผัส คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง (สุรางค์ จันทร์เอม, 2529: 102)

ความคาดหวัง (expectation) คือ ความเชื่อ หรือคำทำนายว่าสิ่งใดน่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดไม่น่าจะเกิดขึ้น (สุรางค์ จันทร์เอม, 2529: 140) ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าความคาดหวังเป็นความรู้สึกลึกซึ้ง และการคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยสิ่งนั้น ๆ อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้

โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล (The Internet Tambon Project) คือ การวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงกับข้อมูลหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยจะกระจายฐานข้อมูลและเซิร์ฟเวอร์ หรือเครื่องประมวลผลไว้ตามศูนย์ประมวลผลข้อมูลภาคทั่วประเทศ 9 ภาค รวมเข้าที่ศูนย์ข้อมูลกลาง ภายในกรมการปกครองที่กรุงเทพมหานคร ทำให้สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ (ศูนย์ประมวลผลการทะเบียนกรมการปกครอง, 2545)

บทที่ 2

การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาลเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามการรับรู้และความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสาระสำคัญจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า สามารถสรุปสาระสำคัญจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล
2. การบริหารจัดการโดยใช้อินเทอร์เน็ต
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวัง

การบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือ หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยราษฎรเลือกตัวแทนสมาชิกสภา อบต. เข้าไปมีอำนาจในการตัดสินใจในการบริหารงานของตำบลตามที่กฎหมายกำหนดไว้ (ชูศักดิ์ เทียงตรง, 2518: 29-33)

องค์การบริหารส่วนตำบลมีประโยชน์คือ

1. เพื่อให้เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการบริหารงานพัฒนาตำบล
2. เพื่อพัฒนาตำบลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม
3. เพื่อจัดทำหรือจัดให้มีกิจกรรมสร้างความเจริญก้าวหน้าของชุมชน
4. การพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

5. เพื่อยกระดับฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นเทศบาลต่อไปในอนาคต
6. เพื่อเป็นหน่วยปฏิบัติแบบประสานงานกับหน่วยงานรัฐบาล ตลอดจนเอกชน

อื่นๆ

7. เพื่อส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีความรู้ ความสามารถ ทำงานรับใช้ท้องถิ่น อันสมควรเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ฯลฯ

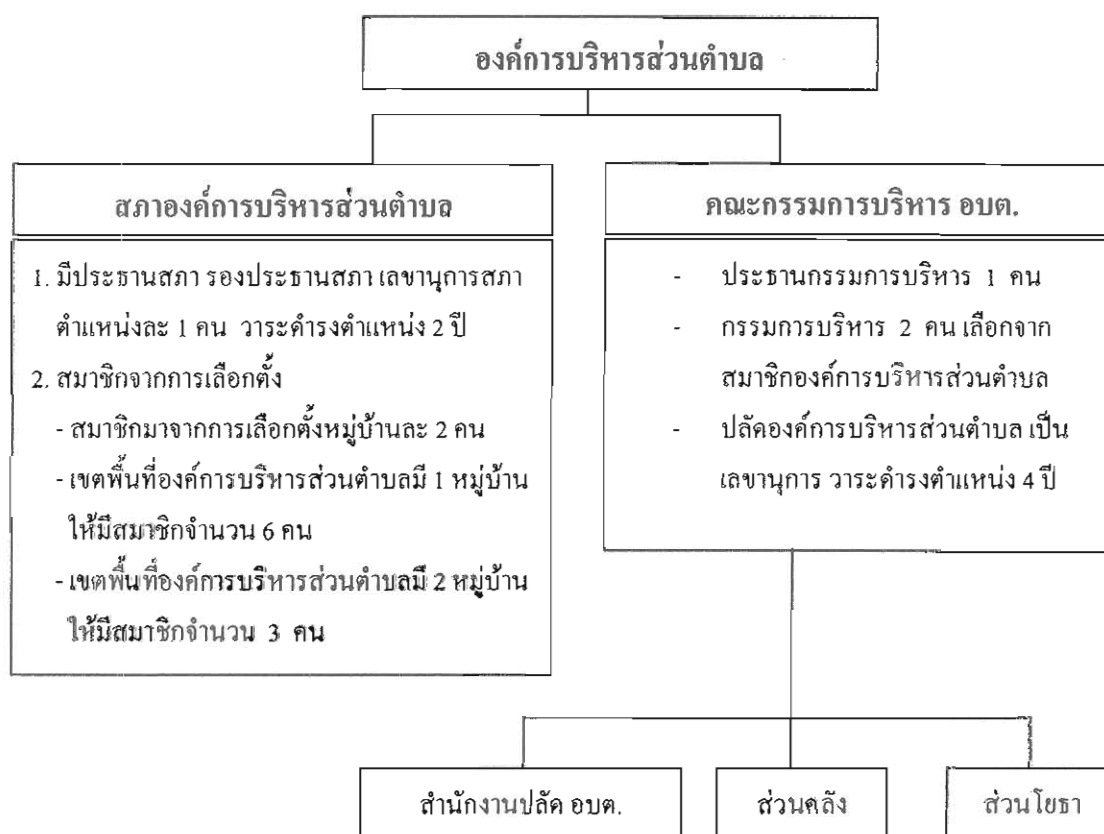
โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

1. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล มีสมาชิก 2 ประเภท

1.1 สมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

1.2 สมาชิกซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากราษฎร ในแต่ละหมู่บ้าน ในตำบลนั้น
หมู่บ้านละ 2 คน

2. คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่เกิน 2 คน และสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้ง ไม่เกิน 4 คน

ภาพ 1 ลักษณะโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542

ที่มา: ประจักษ์ วงศ์ปัญญา (2545: 18)

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ขอบเขตในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจในการออกข้อบัญญัติเพื่อให้บังคับใช้ในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนได้ โดยไม่เกิน 500 บาท และจัดทำร่างข้อบัญญัติตำบลโดยคณะกรรมการบริหารหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อสภาฯ และนายอำเภอเห็นชอบร่างข้อบัญญัติตำบลแล้ว กฎหมายกำหนดให้ประธานกรรมการบริหารลงชื่อและประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติต่อไป (วิญญู อังคนารักษ์, 2519: 24)

สำหรับแนวคิดด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกแนวคิดและทฤษฎีของนักคิดบางท่านที่มีความสอดคล้องกับการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล และเนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นจากการยกระดับสถานะสภาตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จึงขอนำเอกสารงานวิจัยซึ่งมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

ความหมายของการบริหาร (administration)

หุบ กาญจนปกร (2544: 12) ระบุว่า การบริหาร คือ การทำงานเป็นคณะบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ที่ร่วมกันปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ฉะนั้นคำว่าบริหารงานนี้ จึงใช้กำกับแสดงให้เห็นลักษณะการบริหารงานแต่ละประเภทได้เสมอแล้วแต่กรณีไป แต่ถ้าเป็นการทำงานโดยบุคคลเดียวเราเรียกว่าเป็นการทำงานเฉย ๆ เท่านั้น

กล่าวโดยสรุป จากความหมายของการบริหารที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าการบริหารมีลักษณะดังนี้

1. การบริหารย่อมมีวัตถุประสงค์
2. การบริหารอาศัยปัจจัยบุคคลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด
3. การบริหารต้องใช้ทรัพยากรการบริหารเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน
4. การบริหารมีลักษณะการดำเนินการเป็นกระบวนการ
5. การบริหารเป็นการรวมกันเป็นกลุ่ม ฉะนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือกัน
6. การบริหารมีลักษณะการร่วมมือกันอย่างมีเหตุผล

กระบวนการบริหาร

กระบวนการบริหาร หรือการประกอบการในการบริหาร หรือบางทีจัดว่าเป็นหน้าที่ของนักบริหารนั้น ได้มีผู้ให้ความเห็นถึงลำดับขั้นที่สำคัญของกระบวนการบริหารไว้แตกต่างกัน บางท่านเห็นว่าจะต้องประกอบด้วย การวางแผน (planning) การจัดองค์กร (organizing) การอำนวยการ (directing) การประสานงาน (coordinating) และการควบคุม (controlling) เป็นต้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (เกียรติศักดิ์ พันธวงศ์, 2544: 13)

1. การวางแผน (planning) หมายถึง การกำหนดนโยบายเพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องกันในการดำเนินงาน แผนเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับความรู้ในทางวิชาการและวิจารณ์ วิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตแล้วกำหนดวิธีการโดยถูกต้องอย่างมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องและสมบูรณ์

2. การจัดองค์กร (organizing) หมายถึง การจัดส่วนราชการ หรือองค์กร ซึ่งในการศึกษาบางแห่งก็พิจารณา รวมไปถึงการปฏิบัติงานหรือวิธีการจัดการด้วยเรื่องการจัดแบ่งส่วนงาน ซึ่งจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เช่น การจัดแบ่งงานเป็นกรม กอง แผนก ก็ได้ นอกจากนี้ยังพิจารณาในแง่ของการควบคุมหรือพิจารณาในแง่หน่วยงาน เช่น หน่วยงานหลัก หน่วยงานปรึกษา เป็นต้น

3. การจัดหาบุคคล (staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้เหมาะสม รวมถึงการที่จะสร้างความสัมพันธ์ในหน่วยงาน

4. การอำนวยการ (directing) หมายถึง การศึกษาวิธีการอำนวยการ รวมทั้งการควบคุมงานและนิเทศงาน ตลอดจนศิลปะในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ มนุษยสัมพันธ์ และการจูงใจ

5. การประสานงาน (coordinating) หมายถึง ความร่วมมือประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะช่วยให้การประสานงานดีขึ้น อันจะสอดคล้องกับการติดต่อสื่อสาร

6. การรายงาน (reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนรวมถึงการประชาสัมพันธ์

7. การจัดงบประมาณ (budgeting) การงบประมาณโดยการศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน เป็นเครื่องมือในการควบคุมงาน

การบริหารจัดการโดยการใช้อินเทอร์เน็ต

ประวัติและความหมายของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2512 โดยกระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกา ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย จัดตั้งเครือข่าย อาร์พาร์เน็ต (ARPANET: Advanced Research Project Network) ขึ้น เพื่อประโยชน์ด้านการศึกษาและวิจัย ต่อมาได้รับความสนใจจากมหาวิทยาลัย สถาบันและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ ขอเข้าร่วมโครงการ โดยเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้ากับเครือข่ายอาร์พาร์เน็ต จนมีผู้ใช้เพิ่มมากขึ้น ในที่สุดจึงได้มีการแยกตัวออกมาเป็น 2 เครือข่าย คือ เครือข่าย Milnet สำหรับด้านการทหาร และเครือข่าย Internet สำหรับผู้ใช้ทั่วไป (วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ, 2538: 9)

ชาริณี เขาวนศิลป์ (2539: 7) ระบุว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีการสื่อสาร ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งมาจากภาษาอังกฤษว่า Internet แปลว่า เครือข่ายนานาชาติ (International Network) อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Network) ขนาดใหญ่ ซึ่งนำคอมพิวเตอร์หลาย ๆ เครื่อง ที่อยู่ในที่ต่าง ๆ กันทั่วโลกมาเชื่อมโยงต่อกันด้วยสายเคเบิลหรืออุปกรณ์การสื่อสารชนิดต่าง ๆ โดยมีคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่เรียกว่า โฮสต์ (Host) เป็นศูนย์กลางในการจัดเก็บและประมวลผล โดยการเชื่อมโยงนี้มีมาตรฐานการเชื่อมโยงในระบบเปิดเพื่อให้ผู้ใช้ในทุกมุมโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ มาตรฐานการเชื่อมโยงที่ใช้ในอินเทอร์เน็ต เรียกว่า โพรโทคอล ทีซีพี/ไอพี (Protocol TCP/IP) ข้อมูลที่ติดต่อสื่อสารกันทางอินเทอร์เน็ต สามารถเป็นได้ทั้งข้อมูลที่เป็นข้อความ ตัวอักษร ข้อมูลที่เป็นภาพหรือ กราฟฟิก ข้อมูลที่เป็นเสียง หรือข้อมูลที่เป็นภาพเคลื่อนไหวหรือวิดีโอ การสื่อสารในอินเทอร์เน็ตจึงเป็นการสื่อสารที่ค่อนข้างสมบูรณ์แบบเมื่อเทียบกับการสื่อสารวิธีอื่น และข้อมูลที่ได้จากการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตนี้ สามารถเก็บบันทึก พิมพ์ ทำรายงาน และถ่ายข้อมูลได้ดีกว่าการสื่อสารด้วยวิธีอื่น

กิดานันท์ มลิทอง (2539: 234) ระบุว่า เครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ ระบบของการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่มาครอบคลุมไปทั่วโลก เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการการสื่อสารข้อมูล เช่น การบันทึกเข้าระยะไกล (Remote Login) การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มอภิปราย เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นวิธีการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่ให้ขยายออกไปอย่างกว้างขวางเพื่อการเข้าถึงของแต่ละระบบที่มีส่วนร่วมอยู่

สรุปความหมายของอินเทอร์เน็ตได้ว่า หมายถึง ระบบของการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่ครอบคลุมไปทั่วโลก โดยอาศัยสายนำสัญญาณภายใต้กฎเกณฑ์มาตรฐาน

เดียวกัน และสามารถทำให้คนจำนวนมากสื่อสารข้อมูลทั้งในรูปตัวอักษร ข้อความ ภาพและเสียง ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ด้วยคอมพิวเตอร์ต่างระบบและต่างชนิดกันได้

การบริการในอินเทอร์เน็ต

การบริการในอินเทอร์เน็ตมีอยู่ด้วยกันหลายประเภท โดยจำแนกประเภทการให้บริการในอินเทอร์เน็ต เป็น 2 กลุ่ม คือ บริการด้านการสื่อสาร และ การบริการค้นหาข้อมูล ดังนี้ (ต้น ต้นตัทสุทวิวงศ์, สุพจน์ ปุณณชัยยะ และ สุวัฒน์ ปุณณชัยยะ, 2539: 35)

1. บริการด้านการสื่อสารเป็นบริการที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถติดต่อรับส่งข้อมูล แลกเปลี่ยนกันได้ในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ การบริการประเภทนี้ ได้แก่

1.1 E-mail เป็นบริการติดต่อรับส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

1.2 Chat / IR เป็นบริการที่ผู้ใช้สามารถสนทนา ขุดโต้ตอบกับคนอื่น ๆ ที่ใช้อินเทอร์เน็ตได้ในเวลาเดียวกัน

1.3 Bulletin Board เป็นบริการในลักษณะกระดานข่าว โดยมีการแบ่งกลุ่มย่อย ๆ จำนวนหลายพันกลุ่ม เรียกว่า กลุ่มข่าว หรือ newsgroup ตามความสนใจของผู้ใช้บริการ

1.4 FTP เป็นบริการโอนย้ายข้อมูล ซึ่งผู้ใช้สามารถทำการ Download หรือ โอนย้ายแฟ้มข้อมูลที่ต้องการมายังผู้ใช้ได้

2. บริการค้นหาข้อมูล เป็นบริการที่สามารถค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญในแขนงต่าง ๆ จัดเก็บข้อมูลเพื่อเผยแพร่แก่สาธารณชน การบริการประเภทนี้ได้แก่

2.1 Archie ใช้สำหรับการค้นหาแฟ้มข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต ถูกเรียกว่า เป็นระบบฐานข้อมูลบรรณารักษ์ที่มีระบบการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เรียกว่า Archie server

2.2 Gopher เป็นบริการค้นหาข้อมูลตามลำดับชั้น ซึ่งจะมีเมนูให้ใช้ได้สะดวก Gopher นี้ ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยมหาวิทยาลัยมินิโซต้า ฐานข้อมูลที่เก็บอยู่ในระบบเป็นฐานกระจายกันอยู่หลายแห่ง แต่มีการเชื่อมโยงกันเป็นชั้น ๆ

2.3 Hytelnet เป็นบริการที่ช่วยสำหรับสืบค้นข้อมูลในระบบสารสนเทศทางไกล โดยการ Login เข้าไปสู่แหล่งข้อมูลนั้นด้วยระบบเมนู และสามารถสืบค้นข้อมูลได้เหมือนกับคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในแหล่งข้อมูลนั้น ๆ

2.4 WAIS (Wide Area Information Service) มีลักษณะคล้ายดัชนีวารสาร เป็นบริการที่ใช้สำหรับค้นหาบทความในอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีหลากหลายสาขาวิชา

2.5 World Wide Web (WWW) เป็นบริการที่ช่วยในการค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้โดยใช้วิธีการ Hypertext คือ การเชื่อมโยงไปยังข้อมูลหรือเอกสารอื่น ๆ ที่ต้องการได้ทันที

วิไลลักษณ์ ภักดี และ บุญชัย พัฒนรณานนท์ (2538: 87) ได้สรุปว่า บริการค้นหาข้อมูล World Wide Web เป็นบริการที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากมีความสามารถทางด้านกราฟฟิก ในขณะที่บริการอื่น ๆ ไม่มี โดยให้บริการได้ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงได้อย่างสมบูรณ์แบบ และสามารถใช้งานได้ง่ายโดยไม่จำเป็นต้องจำคำสั่งให้ยุ่งยาก

นอกจากนี้ ชาริณี เขาวนศิลป์ (2539: 2) ระบุว่า World Wide Web เป็นบริการที่เกิดขึ้นหลังบริการอื่น ๆ แต่การเกิดขึ้นทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากขึ้น จนบางคนเข้าใจว่า World Wide Web คือ อินเทอร์เน็ต และ อินเทอร์เน็ต คือ World Wide Web ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้ว World Wide Web คือ ฐานข้อมูลที่มีข่าวสารอยู่ในรูปแบบเอกสารแบบ Hypertext ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร

ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต

ศรินทร์ มณฑตุผลิน (2541: 110) ระบุว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูล และรวบรวมสารสนเทศทั่วโลกเข้าไว้ด้วยกัน เป็นเสมือนชุมทรัพย์ทางด้านข่าวสารข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในโลก โดยภาพรวมอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ ดังนี้

1. ด้านการศึกษา สามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งอินเทอร์เน็ตทำหน้าที่เสมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ ที่สามารถเข้าใช้ได้ทุกที่ ทุกเวลา สามารถรับส่งข้อมูลที่ต้องการได้ภายในเวลาอันรวดเร็วจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วทุกมุมโลก ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ กฎหมายและอื่น ๆ อีกทั้งนักศึกษาในมหาวิทยาลัยยังสามารถติดต่อกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อค้นหาข้อมูลที่กำลังศึกษาอยู่ได้ ทั้งข้อมูลที่เป็นตัวอักษร ภาพ และเสียง รวมถึงข้อมูลแบบสื่อประสม (multimedia)

2. ด้านการติดต่อสื่อสาร สามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการรับส่งข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ไปยังผู้อื่นในเวลาอันรวดเร็วโดยมีค่าใช้จ่ายต่ำมากเมื่อเทียบกับการส่งไปรษณีย์หรือส่งข้อมูลชนิดอื่น

3. ด้านบันเทิง สามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น เลือกอ่านวารสาร ต่าง ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต ที่เรียกว่า Magazine Online รวมทั้งวารสารหนังสือพิมพ์ได้ตามความต้องการ

4. ด้านธุรกิจ สามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการสั่งซื้อสินค้าได้ ซึ่งปัจจุบันการดำเนินธุรกิจแบบนี้กำลังได้รับความนิยม เรียกธุรกิจประเภทนี้ว่า การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Commerce / E-commerce) ซึ่งหมายถึง การดำเนินธุรกิจที่อาศัยเทคโนโลยีมาช่วยในการทำธุรกรรมทางธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารภายในธุรกิจระหว่างธุรกิจกับลูกค้า หรือระหว่างธุรกิจด้วยกันเอง ทั้งนี้การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ยังรวมถึงการนำสื่ออินเทอร์เน็ตหรืออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ มาช่วยในการซื้อขายสินค้าหรือบริการด้วย เช่น การโฆษณาส่งเสริมการขาย การอำนวยความสะดวกในการติดต่อระหว่างลูกค้า บริการก่อนและหลังการขาย และระบบการจัดส่งสินค้า โดยผู้ใช้สามารถเลือกดูสินค้าพร้อมทั้งคุณสมบัติต่าง ๆ ผ่านจอคอมพิวเตอร์ สามารถสั่งซื้อและจ่ายเงินด้วยบัตรเครดิตได้ทันที สะดวกและรวดเร็วมาก ปัจจุบันมีการขายโฆษณาทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น นอกจากนั้นยังมีบริการให้คำแนะนำ หรือตอบปัญหา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสินค้าและบริการผ่านทางอินเทอร์เน็ตอีกด้วย

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในด้านการทำธุรกิจและธุรกิจการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) และได้กลายเป็นวิถีทางใหม่ของบริษัทต่าง ๆ ในการขยายตลาดที่กำลังแข่งขันกันอยู่ และเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการขององค์กรในการนำเสนอสินค้า และการบริการสู่สายตาคนทั่วโลกภายในเสี้ยววินาทีและมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำ เป็นจุดดึงดูดให้นักลงทุนต่างพากันให้ความสนใจในธุรกิจด้านนี้มากยิ่งขึ้นตามลำดับ ซึ่งจะเป็นการทำธุรกิจที่กว้างขวางที่สุดในโลก และมีแนวโน้มการขยายตัวอย่างรวดเร็ว (สุภาวดี จรุงธรรมโชติ, 2541: 108)

การบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน กรมการปกครอง (2544: 1) ระบุว่า โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล คือ โครงการที่ถือกำเนิดขึ้นมาด้วยความมุ่งหวังของรัฐบาล ฯพณ ฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในอันที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจของทุกตำบล อาทิ ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน การเมือง การปกครอง การบริหาร ตลอดจนข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจการค้า สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลกับองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนสังคมโลกในยุค IT (Information Technology) ปัจจุบัน โดย

ประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งวางระบบเพื่อให้ใช้งานในระบบอินเทอร์เน็ตตำบลได้ครบทุกตำบลแล้ว ประชาชน ชุมชน หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น จะได้รับประโยชน์อย่างมากมาย ดังต่อไปนี้

1. เป็นการเปิดตัวตำบลสู่สังคมโลกในยุค IT ชุมชนสามารถนำเสนอระบบสารสนเทศภูมิปัญญาชาวบ้านสู่โลกอินเทอร์เน็ต

2. สามารถสร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลในอินเทอร์เน็ต สำหรับใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้/ ภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างท้องถิ่นกันเอง

3. กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในตำบลสามารถใช้อินเทอร์เน็ตตำบลเป็นศูนย์กลางในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ สินค้าพื้นบ้าน หัตถกรรม ของดีประจำตำบลตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยจัดทำหน้าโฆษณาผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น เป็นการส่งเสริมให้ผู้ซื้อผู้ขายสามารถติดต่อกันโดยตรงโดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง และอาจพัฒนาไปถึงระดับ E-commerce ในอนาคตอันใกล้

4. ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จากข้อมูลในอินเทอร์เน็ตตำบล ซึ่งบรรจุข้อมูลเกี่ยวกับแผนงาน / โครงการ / การประกาศประกวดราคา และการใช้จ่ายงบประมาณเอาไว้ด้วย อันเป็นการเปิดให้ประชาชน ชุมชน เข้าไปตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลให้เกิดความโปร่งใส

สมเกียรติ ผลิตประการ (2544: 2) ได้ระบุวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างระบบข้อมูลตำบลต่าง ๆ ทั่วประเทศให้เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต โดยข้อมูลด้านต่าง ๆ ของตำบลจะถูกเก็บเข้าระบบฐานข้อมูล และสร้างเว็บไซต์ที่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข นำเสนอการทำงาน และผลิตภัณฑ์ของชุมชน

2. เพื่อเพิ่มศักยภาพ ความแข็งแกร่งและรายได้ให้กับชุมชน โดยข้อมูลในเว็บไซต์ ไทยตำบลจะมีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ ของดีประจำตำบล เพื่อช่วยให้มีผู้รู้จักมากขึ้น และสามารถนำสินค้าออกมาขายได้มากยิ่งขึ้น ทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

3. เพื่อนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้าสู่ตำบล เป็นการช่วยให้ประชาชนได้มีโอกาสที่จะติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล ค้นหาข้อมูลข่าวสาร ศึกษาหาความรู้ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด และเข้ามามีส่วนพัฒนาและเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ

4. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

5. เพื่อพัฒนาเข้าสู่ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) และเป็นการส่งเสริมการตลาด การขาย ให้กับผลิตภัณฑ์ จากโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และสินค้าชุมชนทั่วไป

6. เป็นการสร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากร ทั้งของภาครัฐ และภาคเอกชน ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและปรับปรุงรายได้ให้กับประชาชน

นอกจากนี้ กรมการปกครองยังได้ออกแบบและพัฒนาระบบไว้สำหรับการบริหารงานภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดเก็บข้อมูลการบริหาร การจัดการ การบริหารงบประมาณ การรับส่ง ข้อมูลข่าวสาร หนังสือสั่งการและการประชาสัมพันธ์ ในลักษณะการใช้งานผ่านเครือข่ายของกรมการปกครอง เพื่อให้ผู้บริหารส่วนกลางของทุกหน่วยสามารถสื่อสารไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง ได้พร้อมกัน และองค์การบริหารส่วนตำบล ยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้เปรียบเสมือนเป็น ถนนเชื่อมโยงการทำงานระหว่างส่วนราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยมีวิธีการเข้าสู่ข้อมูล และการให้บริการดังนี้ (ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน กรมการปกครอง, 2544: 1)

วิธีการเข้าสู่ข้อมูลอินเทอร์เน็ตตำบล

1. เปิดอินเทอร์เน็ตไปที่ “คนไทยคอตคอม” (www.khonkhai.com) ด้วย Web Browser ที่เป็น Internet Explorer (IE) version 4.0 ขึ้นไป

2. Click ที่ “อินเทอร์เน็ตตำบล” เพื่อเข้าสู่ เว็บไซต์ตำบล และ Setup Active x ตามคำแนะนำที่มีอยู่

3. Click เลือกดูข้อมูลตามต้องการ

การให้บริการข้อมูลในเว็บไซต์ “คนไทยคอกคอม”

1. ให้บริการด้านข้อมูลพื้นฐานของตำบล
2. แผนงาน / โครงการที่ อบต. ดำเนินการ
3. สถานที่ท่องเที่ยว ร้านค้า ภัตตาคาร สถานที่พักผ่อน
4. สินค้าและผลิตภัณฑ์ ของตำบล
5. ข่าวประชาสัมพันธ์อื่น ๆ ของ อบต.

สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศได้ดำเนินงาน ตามนโยบายของรัฐบาล เกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล โดยในปี พ.ศ. 2544 ได้ ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1,000 เครื่อง เป็นหน่วยงานนำร่อง ในปี พ.ศ. 2545 จะดำเนินการติดตั้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลอีก 3,000 เครื่องและในปี พ.ศ. 2546 จะดำเนินการติดตั้งให้แล้วเสร็จอีก 2,746 เครื่อง ทั้งนี้ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้จัดทำตารางสรุปจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลที่ดำเนินการเปิดระบบ อินเทอร์เน็ต ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลแล้วเสร็จ ดังตาราง 1 (ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน กรมการปกครอง, 2545)

ตาราง 1 จำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลที่ดำเนินการเปิดระบบอินเทอร์เน็ต ตามโครงการ
อินเทอร์เน็ตตำบล แล้วเสร็จในวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 จำแนกตามลำดับภาค

ลำดับ ที่	ภาค	จำนวน อบต.	ปีงบประมาณ 2544	ปีงบประมาณ 2545	รวม	คาดว่าจะเปิด ดำเนินการ ปีงบประมาณ 2546
1	ตะวันออกเฉียงเหนือ	2,614	294	1,101	1,395	1,219
2	ภาคกลาง	1,670	312	811	1,123	547
3	ภาคเหนือ	1,441	194	667	861	579
4	ภาคใต้	1,019	200	421	621	398
รวมทั้งสิ้น		6,744	1,000	3,000	4,000	2,743

จากตาราง 1 องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์และ
พร้อมใช้งานในระบบอินเทอร์เน็ต แล้วเสร็จเป็นจำนวน 4,000 เครื่อง ที่เหลือต้องดำเนินการติดตั้ง
เพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2546 อีกจำนวน 2,743 เครื่อง รวมทั้งสิ้น 6,743 เครื่อง ครบทุกองค์การบริหาร
ส่วนตำบลทั่วประเทศ (ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน กรมการปกครอง, 2545)

จากงานวิจัยของสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2542: 2) ชี้ให้เห็นว่า อัตราการ
แพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยมีปัจจัยอื่น ๆ อีก 4 ประการ คือ

1. นโยบายที่เด่นชัดของรัฐในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ตในเชิง
สาธารณประโยชน์และอินเทอร์เน็ตในภาครัฐ
2. การเปิดเสรีให้กลไกตลาดสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่
3. การเปิดเสรีให้นักลงทุนต่างประเทศสามารถลงทุนในการให้บริการ
อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย
4. ความสามารถในการระดมทุนของบริษัทผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไทย

สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน กรมการปกครอง (2545) ระบุว่าการศึกษาสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น จำเป็นต้องมีการศึกษาสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยในภาพรวมต่อไปด้วยเพื่อให้ทราบถึงอัตราความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตและนำมาเป็นประโยชน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

ชมรมผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (2539 อ้างใน กรวรรณ ชิวสันต์, 2544: 2) ได้ประมาณการไว้ว่า ในช่วงต้นปี พ.ศ. 2542 ประเทศไทยจะมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 6 แสนคน หรือคิดเป็นสัดส่วนความแพร่หลายของประชากรประมาณร้อยละ 1 ของประชากรทั้งหมด ตัวเลขดังกล่าวเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกับการประมาณการของประชาคมอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย และใกล้เคียงกับการประมาณการของต่างประเทศ

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2542: 4) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพยากรณ์ความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2543-2548 โดยได้สร้างแบบจำลองในการพยากรณ์ความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยขึ้นมา และได้ผลการพยากรณ์ดังตาราง 2

ตาราง 2 ความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (พ.ศ. 2543 - 2548) โดยวัดจาก
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ปี พ.ศ.	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ประชากร (ล้านคน)	62.41	62.91	63.43	63.96	64.49	65.02
สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในช่วงที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง (ร้อยละ 6 ต่อปี)						
จำนวนโฮสต์ (เครื่อง)	32,547	42,516	56,436	76,199	104,752	146,780
จำนวนผู้ใช้ (คน)	712,769	931,096	1,235,956	1,668,753	2,294,058	3,214,472
ผู้ใช้อต่อประชากร (%)	1.14	1.48	1.95	2.61	3.56	4.94
อัตราการเติบโต (%)		30.6	32.7	35.0	37.5	40.1
สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในช่วงที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจต่ำ (ร้อยละ 2 ต่อปี)						
จำนวนโฮสต์ (เครื่อง)	32,547	42,296	55,254	72,570	95,832	127,258
จำนวนผู้ใช้ (คน)	712,769	926,277	1,210,067	1,589,275	2,098,730	2,786,951
ผู้ใช้อต่อประชากร (%)	1.14	1.47	1.91	2.48	3.25	4.29
อัตราการเติบโต (%)		30.0	30.6	31.3	32.1	32.8

ที่มา: สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2542: 4)

จากตาราง 2 จะเห็นได้ว่า อัตราการแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยขึ้นอยู่กับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยในกรณีที่เศรษฐกิจขยายตัวช้าที่สุดคือร้อยละ 2 ต่อปี จะพบว่าประเทศไทยมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 2.78 ล้านคน หรือร้อยละ 4.29 ของประชากรทั้งหมดในช่วงปี พ.ศ. 2548 ส่วนในกรณีที่เศรษฐกิจขยายตัวอย่างรวดเร็วถึงร้อยละ 6 ต่อปี ช่วงเวลาดังกล่าวมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 3.21 ล้านคน หรือร้อยละ 4.94 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งอาจสรุปได้ว่า อัตราความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยช่วงต้นปี

พ.ศ. 2548 น่าจะอยู่ระหว่าง 2.78-3.21 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 4.29-4.94 ของประชากรทั้งประเทศ หรือขยายตัวปีละประมาณ 30-40 คนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2548 เพิ่มขึ้น 4-5 เท่า เมื่อเทียบกับปัจจุบัน (พ.ศ. 2545)

แบบจำลองดังกล่าวพยากรณ์ว่าอัตราการเติบโตของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กล่าวคือ อัตราการเพิ่มขึ้นในปีหลัง ๆ จะสูงกว่าปีแรก ๆ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าในอนาคตอัตราการแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตในระยะยาวน่าจะอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวัง

สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยจะเห็นได้ว่าอัตราการแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศสูงขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง และได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากรัฐให้การสนับสนุนส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ต หรืออาจเนื่องมาจากประชาชนรับรู้และมีความคาดหวังต่อการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังของบุคคลโดยทั่วไป ดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ของบุคคล

การรับรู้ (perception) เป็นกระบวนการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ต่างๆ จากบุคคล เหตุการณ์ หรือวัตถุ โดยอาศัยอวัยวะสัมผัส คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง และเป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการคัดเลือกจัดระเบียบและตีความหมาย เพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมายโลก หรืออาจหมายถึง ความเข้าใจ (เป็กรับ) ของบุคคลที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่ จากความหมายนี้จะเห็นว่าการรับรู้เป็นกระบวนการของแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความจำเป็น และอารมณ์ เช่นเดียวกับลักษณะภายนอกของสิ่งกระตุ้นการรับรู้ อาจพิจารณาเป็นกระบวนการกลั่นกรอง การรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งได้แก่ การได้เห็น ได้กลิ่น ได้รสชาติ และได้รู้สึก ดังนั้น ในการวางแผนการตลาดเพื่อดึงดูดความสนใจ ต้องมีการโฆษณาและการส่งเสริมการตลาดที่มีลักษณะแปลกกว่า ดีกว่า หรือเด่นกว่าคู่แข่ง จึงจะสามารถสร้างการรับรู้ดีกว่า (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2542: 51-52)

นอกจากนี้ ทนงเกียรติ อุปินโน และคณะ (2543: 14-16) ได้ระบุถึงการรับรู้ของบุคคลที่มีต่อบุคคลอื่นว่าการรับรู้ของมนุษย์ที่มีต่อบุคคลอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบวิธีการและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กร มีลักษณะเด่น ๆ ดังต่อไปนี้

1. มนุษย์จะจำแนกความแตกต่างในการรับรู้ สิ่งของ วัตถุ และการรับรู้ของบุคคลรอบตัวบุคคลที่ถูกรับรู้จะเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางด้านใดด้านหนึ่งต่อความรู้สึกของผู้รับรู้ ส่วนวัตถุอื่น ๆ ไม่มีผลต่อการรับรู้ของมนุษย์

2. ในขณะที่บุคคลสังเกตคนอื่น ๆ อยู่ นั่น บุคคลจะมีแนวโน้มรับรู้คนอื่นที่มีลักษณะเหมือนตนเอง บุคคลจะแสดงคุณลักษณะของตนเองออกมาเพื่อให้คนอื่นสังเกตเห็นจากการสังเกตคนอื่นเท่านั้น

3. เกือบทุกครั้งที่มีมนุษย์รับรู้บุคคลอื่น อาจจะเกิดขึ้นเนื่องจากมีความประทับใจครั้งแรก เมื่อพบเห็น แม้ไม่เคยพบเห็นหรือรู้จักกันมาก่อน

4. การรับรู้ของบุคคลมักไม่เปลี่ยนแปลง

5. การรับรู้ของบุคคลที่เกิดขึ้นเหล่านี้ จะดีหรือเลว ใจร้อนหรือเยือกเย็น หรือลักษณะ อื่น ๆ มีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ในอดีตตามแบบที่บุคคลนั้นเคยรับรู้

6. การรับรู้เกิดขึ้นจากความประทับใจที่สุด เป็นการรับรู้ครั้งสุดท้าย และเป็นการรับรู้ที่มั่นคงกว่าครั้งอื่น ๆ

7. การรับรู้อาจลำเอียงได้ ถ้าผู้รับรู้ได้รับอิทธิพลจากกลุ่ม กลุ่มอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลมากที่สุด ถ้ากลุ่มลงความเห็นว่ามีดี บุคคลจะมีความคล้อยตามว่ามีดีไปด้วย

8. ตำแหน่งหน้าที่ และบทบาทที่บุคคลแสดงอยู่ จะมีอิทธิพลต่อบุคคลนั้นในการรับรู้บุคคลอื่น

9. วัฒนธรรมของกลุ่มสังคม มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลมาก ทำให้บุคคลมีความลำเอียงในการรับรู้บุคคลกลุ่มอื่นทั้งหมด โดยเฉพาะบุคคลที่มีเชื้อชาติ ศาสนา หรือบุคคลที่มีเพศแตกต่างจากตนเอง

จากความหมายของการรับรู้ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การรับรู้หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้รับสิ่งเร้าแล้วตีความต่อสิ่งนั้นด้วยความรู้สึกลึกซึ้งของตนเอง โดยอาศัยความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมบวกกับประสบการณ์ที่ได้รับเพิ่มมา แล้วแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ฉะนั้น มนุษย์เราสามารถที่จะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้จากอวัยวะสัมผัสต่าง ๆ ของร่างกายและการที่มนุษย์สามารถที่จะรับรู้ หรือมี ปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งภายนอกได้ดี หรือได้แม่นยำเพียงใด ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมา ความสนใจและความคาดหวังของมนุษย์

ในขณะนั้นรวมตลอดทั้งสภาพแวดล้อม สิ่งเร้าต่าง ๆ ด้วย จึงมีแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังของมนุษย์เพื่อที่จะใช้อธิบายว่าเหตุใดมนุษย์แต่ละคนมีการรับรู้ในสิ่งต่าง ๆ ไม่เท่ากัน

แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังของบุคคล

ความคาดหวัง (expectation) หมายถึง การที่บุคคลคาดการณ์ล่วงหน้าว่า การทำงานจะมีโอกาสประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวมากน้อยเพียงใด ถ้าบุคคลคาดว่าจะมีโอกาสประสบความสำเร็จ เขาก็จะมีแรงจูงใจสูง กรณีที่เขาคาดว่าไม่มีโอกาสและไม่มีทางที่จะทำให้งานนั้นสำเร็จได้ หรือมีน้อยมากเขาก็จะมีแรงจูงใจต่ำ (สงวนศรี วิรัชชัย, 2527: 88) ซึ่งสอดคล้องกับ สุรางค์ จันทร์ธรม (2529: 55) ที่ได้ให้ความหมาย ความคาดหวัง ว่าเป็น ความเชื่อว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง น่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดไม่น่าจะเกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นตรงตามความเชื่อ หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน หากความคาดหวังนั้น ประสบความสำเร็จหรือถูกต้อง จะมีเจตคติที่ดีหรือมีความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าหากความคาดหวังผิดพลาดในสิ่งใด ก็จะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

สิทธิโชค วรรณสันติ (2530: 140) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังไว้ว่า ความคาดหวังมิได้จำเพาะเจาะจงที่การกระทำอย่างเดียว แต่จะรวมไปถึงแรงจูงใจ ความเชื่อ ความรู้สึกทัศนคติและค่านิยมอีกด้วย ทั้งนี้ความคาดหวังในบทบาทเป็นเรื่องของการที่สมาชิกของกลุ่มโดยทั่วไปรับรู้หรือตั้งความหวังว่าบุคคลที่ครอบครองสถานภาพอยู่ควรจะทำหรือมีแรงจูงใจความเชื่อ ความรู้สึก ทัศนคติ หรือค่านิยมอย่างไร ส่วน Murray ได้ให้แนวคิดใน ศรีนิคย์ บุญทอง (2521: 10) ว่า ความคาดหวังคือ ระดับผลงานที่บุคคลกำหนดหรือคาดหมายว่าจะทำได้ เพื่อให้บุคคลที่ทำงานที่ตนเคยทำและมีความคาดหวังนั้นเป็นระดับที่บุคคลปรารถนาจะไปให้ถึง เป้าหมายที่กำหนดไว้ในการทำงานแต่ละครั้ง และได้อธิบายต่อไปว่า บุคคลจะรู้สึกประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวในการที่จะไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ ขึ้นอยู่กับระดับความยากหรือความง่ายของงานที่ให้ทำนั้น ถ้างานนั้นเป็นงานที่ง่ายมาก การทำสำเร็จก็ไม่มี ความหมาย และในทางตรงกันข้ามงานที่มีความยากมากก็จะไม่ได้ผลเช่นเดียวกัน เพราะผู้ที่ทำจะไม่เกิดความรู้สึกว่างานนั้นเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถด้วย ความรู้สึกที่ว่าแม้ทำไม่สำเร็จก็ไม่คิดว่าเป็นความล้มเหลว ดังนั้น ความรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวจะเกิดขึ้นเมื่อทำงานในระดับกลาง ๆ

ความคาดหวังกับสิ่งที่ทำได้จริง (expectancy and availability) “ความคาดหวัง” กับ “สิ่งที่ทำได้จริง” มีอิทธิพลต่อพลังของความต้องการ กล่าวคือ เป็นตัวบันดาลให้ความต้องการมีความรุนแรงมากหรือน้อย

ความคาดหวัง (expectancy) ความคาดหวังที่น่าจะเป็นไปได้ต่อความต้องการ ภายใต้อิทธิพล หรือผลรวมของประสบการณ์ในอดีต เช่น จากพ่อแม่ เพื่อน ครู การอ่าน สื่อมวลชน ฯลฯ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เช่น ครูท่านหนึ่ง มีความคาดหวังและพลังความต้องการสูง ในอันที่จะเป็นครูที่ดีของอำเภอ แต่ถูกเสียดสี ถูกผู้ใหญ่บางคนกลั่นแกล้ง ถ้าไม่มากหนักหนา ความคาดหวัง อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงไปได้ไม่มากถึงกับเกิดความท้อถอย แต่ถ้าถูกขัดขวางหนักเข้าจะทำให้ แรงจูงใจไม่มีพลังเหลืออยู่เลย ถ้าประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จมีปริมาณสูงถึงจุด เขาก็จะล้ม ความพยายามที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้

สิ่งที่ทำได้จริง (availability) จะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จจุดมุ่งหมายที่ ความสามารถจะขึ้นไปถึงได้ของความ ต้องการ เช่น ถ้ามีแสงสว่างที่จะอ่านหนังสือให้จบเล่ม แต่ บังเอิญไฟดับ ไม่มีแสงสว่างจึงมีความคับข้องใจ จึงต้องเข้านอนแทนการอ่านหนังสือ จะเห็นได้ว่า สิ่งที่จะทำได้จริงนั้น เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมสิ่งใหม่ ถ้าไม่สร้างความพอใจเพื่อให้ถึงจุดมุ่งหมาย ได้ ความไม่สบายใจก็จะยังคงมีอยู่และที่สุดก็ล้มเลิกความตั้งใจ

Tony Atkinson ได้ให้แนวคิด (Atkinson, 1983 อ้างใน สถิต วงศ์สวรรค์, 2529: 28) โดยอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและความสำเร็จไว้เป็นการเพิ่มเติม ดังนี้

1. เมื่อบุคคลทำงานสำเร็จ ความคาดหวังจะเพิ่มขึ้นสำหรับการทำงานในครั้งต่อ ๆ ไป กล่าวคือ ความสำเร็จของงานจะเป็นเครื่องส่งเสริมให้เกิดความคาดหวังความสำเร็จในการทำงานครั้งต่อ ๆ ไปอีก ในทางตรงข้าม ถ้าประสบความล้มเหลว ความคาดหวังจะลดลงเพราะ บุคคลเกิดความเสียกำลังใจ ความคาดหวังในการทำงานครั้งต่อ ๆ ไปจึงลดลง

2. การที่บุคคลจะทำงานนั้นซ้ำอีกหรือไม่ภายหลังจากได้รับความสำเร็จมาแล้ว ย่อมขึ้นอยู่กับความคาดหวังใหม่ของบุคคล

3. การเปลี่ยนแปลงความคาดหวัง มีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของเครื่องล่อใจ หมายความว่า ความคาดหวังของบุคคลอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจใหม่

อิทธิพลของความคาดหวังที่มีต่อความสำเร็จในการทำงาน ความคาดหวังว่าจะ ความสำเร็จในการทำงานนั้นจะต้องบังเกิดขึ้นกับบุคคลทุกคน เพราะถ้าหากไม่มีความคาดหวังแล้ว ก็คง จะท้อถอยไม่กล้าลงมือทำงาน จึงยอมรับกันว่าความคาดหวังเป็นสิ่งจำเป็นมากต่อความสำเร็จใน การทำงาน เพราะไม่ว่าการทำงานใด ๆ ก็ตาม ถ้าผู้ทำงานมีความคาดหวังมาก ก็ย่อมมีกำลังใจตั้งใจ ในการทำงานมากขึ้น

จากแนวคิดและความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความคาดหวัง คือ ความรู้สึก ความเชื่อ ความคาดหวัง และการคาดการณ์ล่วงหน้าของบุคคลที่มีความต้องการในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งนั้นอาจเป็นรูปธรรม หรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึก ความเชื่อ ความคาดหวัง หรือการคาดการณ์อาจแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ของแต่ละคน ดังนั้น การวิจัยของผู้วิจัยในเรื่อง การรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล จึงมุ่งศึกษาถึง ความรู้สึก ความเชื่อ ความคาดหวัง การคาดการณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่ามีความมุ่งหวังและคาดหวังต่อประโยชน์ในด้าน โครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลหรือไม่

ภาคสรุป

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทสำคัญทั้งทางการวิจัยและการศึกษา เนื่องจาก บริการในอินเทอร์เน็ตมีหลายประเภท ทั้งด้านการสื่อสารและการค้นคว้าหาข้อมูล การเข้าสู่ข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็วไม่มีข้อจำกัดเรื่องระยะทาง ทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงข้อมูลและรวบรวมสารสนเทศทั่วโลกไว้ด้วยกัน จากประโยชน์อันมากมายของอินเทอร์เน็ตทำให้รัฐบาลมีแนวคิดและนโยบายที่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี โดยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล จึงถือกำเนิดมาด้วยความมุ่งหวังในอันที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้พัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลที่นำสนใจของทุกตำบล เช่น ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน การเมืองการปกครอง การบริหาร ตลอดจนข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจการค้า สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) กับองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน

ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลนี้ รัฐบาลมุ่งหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศได้พัฒนาขีดความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต ในปี พ.ศ. 2544 รัฐบาลจึงได้เริ่มดำเนินการติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1,000 เครื่อง เป็นการนำร่องและตั้งเป้าหมายว่าจะติดตั้งให้ครบทุกองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2546 แต่เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับชุมชน เพื่อชุมชน แต่กลับไม่มีความพร้อมในการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และมีอุปสรรคในการปฏิบัติงานทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ เนื่องจากมีความห่างไกลจากการบริหารจากส่วนกลางทำให้การติดต่อสื่อสาร การทำความเข้าใจในนโยบายต่าง ๆ ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล กับส่วนกลางเป็นไปด้วยความยากลำบาก

ดังนั้น โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ซึ่งถือเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งคาดหวังว่าจะเป็น การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและดำเนินงานของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล สันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ให้มีความคล่องตัว รวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อให้หน่วยงานเป็นที่ยอมรับของประชาชนและสนองตอบนโยบายของรัฐบาลได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงประสงค์จะศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล สันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในการใช้อินเทอร์เน็ต ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล เพื่อจะนำผลการศึกษาขึ้นมาเป็นแนวทางในการปรับนโยบายและแผนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล สันทราย ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์และประมวลผล โดยมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

สถานที่ดำเนินการวิจัย

สถานที่วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือก องค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสถานที่ดำเนินการวิจัยเนื่องจาก

ด้านสภาพทั่วไปของตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของที่ว่าการอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และห่างจากที่ว่าการอำเภอถึง 13 กิโลเมตร ในอดีตได้มีการดำเนินงานในรูปของสภาตำบล จนเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 จึงได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จากจำนวนเงินรายได้และเงินอุดหนุน ประมาณปีละไม่เกิน 5 ล้านบาท จัดว่าเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 5 ถือว่าเป็นชั้นที่มีรายได้และการพัฒนาที่ต่ำที่สุด แต่กลับมีเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมปริ้นเตอร์ และเครื่องถ่ายเอกสารครบครัน พร้อมสำหรับการใช้งานที่มีการติดตั้งโทรศัพท์และระบบอินเทอร์เน็ตมาตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคม 2543 และกลายเป็นหนึ่งในร้อยตำบลนำร่องในโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล

ด้านการใช้เทคโนโลยี

องค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ นับเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอสารภีที่มีที่ตั้งห่างไกลจากตัวอำเภอมากที่สุด แต่มีปริมาณการใช้เทคโนโลยี เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องใช้ในสำนักงาน อื่น ๆ มากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ใกล้เคียง

ด้านสถานที่สำคัญของตำบล

ตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีสถานที่สำคัญ ที่เป็นแหล่งในการถ่ายทอดความรู้และวิชาการต่าง ๆ หลายแห่งด้วยกัน คือ

1. วัด/สำนักสงฆ์ 8 แห่ง
2. มัสยิด 1 แห่ง
3. โรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง
4. โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง
5. ที่อ่านหนังสือของหมู่บ้าน 5 แห่ง
6. ศูนย์การเรียนรู้การสอนชุมชน 1 แห่ง

จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องศึกษาทางด้านการรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ต ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการวางแผนกำหนดนโยบายในการพัฒนาตำบลให้กลายเป็นหนึ่งในร้อยตำบลแรกที่เข้าร่วมโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาลได้

ผู้ให้ข้อมูล

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 17 คน ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย จำนวน 14 คน และ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย จำนวน 3 คน

ตัวแปรและการวัดตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรเพื่อศึกษาหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

เพศ หมายถึง เพศชาย หรือหญิง ซึ่งเป็นลักษณะที่แสดงถึงความแตกต่างกันของผู้ให้ข้อมูล

อายุ หมายถึง จำนวนปีของผู้ให้ข้อมูล นับตั้งแต่เกิดจนถึงวันบันทึกข้อมูล
ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิทางการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ให้ข้อมูลที่ได้รับการศึกษาในระบบจากสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและของเอกชน

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน หมายถึง จำนวนปีที่ผู้ให้ข้อมูลปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรม หมายถึง จำนวนครั้งที่ผู้ให้ข้อมูลเคยเข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้นในรอบปี พ.ศ. 2545

ประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง การเคยมีประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตในรอบปี พ.ศ. 2545 ทั้งจากทางภาครัฐและเอกชน

การรับรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ ต่อโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล หมายถึง การรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็น เครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ตลอดจนความเข้าใจในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ จากการบริหารโครงการ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระบบการวัดแบบให้คะแนน (scoring system) โดยให้ผู้ให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็นได้ตามสภาพความเป็นจริงต่อข้อความแต่ละข้อความที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตตำบลว่า “ดี/มีประโยชน์ หรือ ไม่ดี/ไม่มีประโยชน์” ซึ่งคำตอบแต่ละคำตอบจะมีคะแนนต่างกันตามลำดับ คือ “ดี/มีประโยชน์” เท่ากับ 2 คะแนน “ไม่ดี/ไม่มีประโยชน์” เท่ากับ 1 คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาคิดคำนวณน้ำหนักค่าคะแนนเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.00 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ทั้งในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ จากการบริหารโครงการ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงความไม่มีประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลทั้งในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ จากการบริหารโครงการ

ความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ ต่อโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล หมายถึง การที่ผู้ให้ข้อมูลมีความคาดหวังต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลในด้าน

โครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการบริหารโครงการ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระบบการวัดแบบให้คะแนน (scoring system) โดยให้ผู้ให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็นได้ตามสภาพความเป็นจริงต่อข้อความแต่ละข้อความเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตตำบลว่า คาดหวังหรือไม่ คาดหวัง ซึ่งคำตอบแต่ละคำตอบจะมีคะแนนต่างกันตามลำดับ คือ คาดหวัง เท่ากับ 2 คะแนน ไม่คาดหวัง เท่ากับ 1 คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาคิดคำนวณน้ำหนักค่าคะแนนเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.00 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลมีความคาดหวังต่อประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ทั้งในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ จากการบริหารโครงการ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลไม่คาดหวังต่อประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลทั้งในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ จากการบริหารโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวทางวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิด (close-ended question) และคำถามแบบปลายเปิด (open-ended question) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปที่เกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล และสังคมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ตลอดจนความเข้าใจในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ จากการบริหารโครงการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบแบบสอบถามก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) ความเป็นปรนัย (objectivity) และความเที่ยง (reliability) มีรายละเอียดดังนี้

1. การทดสอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบและนำมาแก้ไข ปรับปรุงตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะให้ถูกต้อง

2. จากนั้นนำแบบสอบถามตอนที่ 2 ไปทดสอบหาความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว กับพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นกลุ่มที่คล้ายคลึงกับประชากรในการศึกษา แต่ไม่ใช่ประชากรในการเก็บข้อมูลจริง เป็นจำนวน 20 ชุด และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นหรือความเที่ยง โดยใช้สูตรการหาตามแบบของ Kuder-Richardson (K.R.21) (Kuder and Richardson, 1989 อ้างใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 124)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\overline{X}(n-\overline{X})}{nS^2_t} \right]$$

เมื่อ r_{tt} = ค่าความเชื่อมั่น
 n = จำนวนข้อความหรือคำถามทั้งหมด
 $\overline{X}$ = ค่าคะแนนเฉลี่ย
 S^2_t = ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

โดยผลการทดสอบความเที่ยงในแต่ละข้อคำถาม ได้เท่ากับ 0.73 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (0.70) แสดงว่าแบบสอบถามที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นคำถามที่มีความเที่ยงน่าเชื่อถือ อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปเก็บข้อมูลจากประชากรได้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ด้วยตนเอง โดยประสานงานโดยตรงกับผู้ที่เกี่ยวข้องใน องค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัยให้ทราบแล้วดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในนามโครงการบัณฑิตวิทยาลัย และในนามของผู้วิจัยในการเก็บข้อมูล จากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดงต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ประสานงานโดยตรงกับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ ในการขอรายชื่อสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทรายทั้งหมดที่อยู่ในวาระ
3. ประสานงานโดยตรงกับประธานกรรมการบริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขอรับความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด โดยเดินทางไปเก็บข้อมูลโดยตรงด้วยตนเอง
5. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม แปลผล สรุป และรายงานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ถอดรหัส และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences ; SPSS / PC⁺) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ สถิติบรรยาย (descriptive statistics) เช่น ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อพรรณนาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนระดับการรับรู้และความคาดหวังของผู้ให้ข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาดำเนินการวิจัยตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนโครงการวิจัยถึงขั้นตอนการเขียนรายงานการวิจัย ตั้งแต่เดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2545

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล ในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราชตามการรับรู้และความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราช อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตตำบลเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ โดยการรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราช อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น 17 คน โดยแยกเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราชจำนวน 14 คน และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราชจำนวน 3 คน โดยการนำเสนอผลการวิจัยในรูปของตารางและข้อมูลประกอบคำบรรยายที่เป็นความเรียงเป็นตอนๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล และสังคมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราช อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลในการใช้อินเทอร์เน็ตและความเข้าใจในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล

ตอนที่ 3 ศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล เพื่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราช อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล และสังคมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราช อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

เพศ

เพศ เป็นลักษณะที่แตกต่างกันของผู้ให้ข้อมูล จากผลการวิจัยเกี่ยวกับเพศในตาราง 3 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 94.1) เป็นเพศชาย ส่วนผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงมีเพียง ร้อยละ 5.9 เท่านั้น การที่ผลการวิจัยแสดงว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชายนั้น จากสถิติจำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2545 พบว่า จำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเพศชาย มีมากกว่าจำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเพศหญิง (ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน กรมการปกครอง, 2545) โดยในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนสมาชิกองค์การบริหาร

ส่วนตำบลเพศชายร้อยละ 93.2 และจำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเพศหญิงร้อยละ 6.8 ประกอบกับผู้ที่ทำการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องเป็นบุคคลที่มีความสนใจในด้านการบริหารท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยต้องแสดงถึงความสามารถและศักยภาพในการเป็นผู้นำชุมชน พร้อมทั้งการได้รับการยอมรับจากสมาชิกในชุมชน ในระบอบการเมืองการปกครองของไทยแม้ว่าเพศหญิงจะได้รับสิทธิความเท่าเทียมในการลงสมัครรับเลือกตั้งทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ แต่ในสังคมไทยเพศหญิงยังไม่ได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำเท่าเทียมกับเพศชาย ดังนั้นแนวโน้มเรื่องเพศของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จึงมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง

อายุ

อายุ หมายถึง จำนวนปีของผู้ให้ข้อมูล นับตั้งแต่เกิดจนถึงวันบันทึกข้อมูล จากผลการวิจัยในตาราง 3 พบว่าผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 29.5 เป็นผู้มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 35-39 ปี รองลงมาผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 23.5 เป็นผู้มีอายุระหว่าง 30-34 ปี และ 45-49 ปี ซึ่งผู้มีอายุระหว่าง 40-44 ปี มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 5.8) โดยอายุเฉลี่ยของผู้ให้ข้อมูลคือ 40 ปี มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.1 โดยประมวลกฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2546 มาตรา 44 ว่าด้วยคุณสมบัติผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2546: 128)

จากผลการวิจัยดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลมีอายุเฉลี่ย 40 ปี ซึ่งมากกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้กว่า 15 ปี ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีทั้งคุณวุฒิและวัยวุฒิเพื่อการบริหารที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงค่าความแปรปรวนซึ่งเท่ากับ 7.1 อาจกล่าวได้ว่าผู้ให้ข้อมูลมีอายุที่ค่อนข้างแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา

ผลการวิจัยเกี่ยวกับคุณวุฒิทางการศึกษาในตาราง 3 เป็นคุณวุฒิที่ได้รับการศึกษาในระบบจากสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบครึ่ง (ร้อยละ 47.1) มีวุฒิการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 41.2 ระบุว่าวุฒิทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ให้ข้อมูลที่มีวุฒิการศึกษาระดับสูงสุดในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และในระดับปริญญาตรีมีสัดส่วนร้อยละ 5.9 ตามประมวล

กฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2546 มาตรา 44 และ 45 ว่าด้วยคุณสมบัติผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง กำหนดให้ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งต้องมีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำในระดับประถมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2546: 127)

จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและรองลงมามีวุฒิการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานตามประมวลกฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2546 มาตรา 44 และ 45 กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันการพัฒนาท้องถิ่นจำเป็นที่จะต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อท้องถิ่นต่อไปในอนาคต ดังนั้นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาสูงจึงมีโอกาสนในการถูกเลือกเข้ามาทำหน้าที่บริหารและพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำ ซึ่งมานิตย์ วัฒนพันธ์ (2538: 55) ได้ระบุว่าเป็นความต้องการของบุคคลที่ต้องการจะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เป็นไปได้มากที่สุด เป็นความต้องการปรับตัวให้ทันกับความเร็ว ความเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว และยังเป็นความจำเป็นของหน่วยงานที่ต้องส่งเสริมพัฒนาบุคลากรของตน ให้ฝึกฝนหรือพัฒนาอาชีพเพิ่มขึ้น ให้บุคลากรในหน่วยงานได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ ความชำนาญเพิ่มเติมหลังจากทำงานต่อเนื่องมาแล้ว

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน หมายถึง จำนวนปีที่ผู้ให้ข้อมูลปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยในตาราง 3 เกี่ยวกับระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากที่สุด 6 ปี และน้อยที่สุด 2 ปี โดยมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานเฉลี่ย 3.6 ปี และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.1 โดยจำแนกกลุ่มพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหรือร้อยละ 52.9 มีระยะเวลาปฏิบัติงานในช่วง 2-3 ปี รองลงมาผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 35.4 มีระยะเวลาปฏิบัติงานในช่วง 4-5 ปี และผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 11.7 เป็นผู้ให้ข้อมูลที่ปฏิบัติงานมากกว่า 5 ปี

จากผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานเฉลี่ย 3.6 ปี ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม เนื่องจากภายในเวลาดังกล่าวสามารถทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี และไม่ก่อให้เกิดการตั้งสมอานาจ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542 ระบุว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่ง

ได้รับการเลือกตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับตั้งแต่วันเลือกตั้ง (โกวิท พวงงาม, 2543: 171)

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรม

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรม หมายถึง จำนวนครั้งที่ผู้ให้ข้อมูลเคยเข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้นในรอบปี พ.ศ. 2545 ผลการวิจัยในตาราง 3 เกี่ยวกับประสบการณ์ในการเข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรม พบว่า ผู้ให้ข้อมูลครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 52.9 ระบุว่าเคยเข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรม ส่วนผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 47.1 ระบุว่าไม่เคยเข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรมที่องค์การบริหารส่วนตำบล จัดขึ้น

สำหรับผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าเคยเข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรมนั้น ผลการวิจัยในตาราง 3 เกี่ยวกับจำนวนครั้งที่เข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรม มากที่สุด 10 ครั้ง และน้อยที่สุด 1 ครั้ง โดยมีจำนวนครั้งที่เข้าร่วมหลักสูตรการอบรมเฉลี่ย 4 ครั้ง และมีค่าความแปรปรวน 2.9 โดยจำแนกกลุ่มพบว่า ผู้ให้ข้อมูลน้อยกว่าครึ่งหรือร้อยละ 44.4 มีจำนวนครั้งที่เข้าร่วมหลักสูตรการอบรม 1-4 ครั้ง รองลงมาผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 33.3 มีจำนวนครั้งที่เข้าร่วมหลักสูตรการอบรม 5-8 ครั้ง และผู้ให้ข้อมูล ร้อยละ 22.3 มีจำนวนครั้งที่เข้าร่วมหลักสูตรการอบรมในช่วง 9-12 ครั้ง

จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากได้เข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้นในรอบปี พ.ศ. 2545 โดยเฉลี่ยปีละ 4 ครั้ง ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนที่มากพอสมควร แสดงถึงความสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ไม่เคยได้เล่าเรียนมา และเห็นความสำคัญของการฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ สมชาติ กิจบรรจง (2537: 14) เห็นว่าการที่บุคคลได้เข้าร่วมการฝึกอบรม จะช่วยให้ได้รับความรู้ความเข้าใจจากหลักการและวิธีการทำงานที่ดีขึ้น ได้รับทักษะและความชำนาญจากการเรียนรู้ตัวอย่างและประสบการณ์ของผู้อื่น มีทัศนคติที่ถูกต้อง เข้าใจธรรมชาติของทีมงาน เข้าใจพฤติกรรมคน เข้าใจสังคม รวมทั้งมีจิตสำนึกที่ดีในหน้าที่การงานและความรับผิดชอบตามบทบาทของตนเอง

ประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต

ประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง การเคยมีประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตในรอบปี พ.ศ. 2545 ทั้งจากทางภาครัฐและเอกชน ผลการวิจัยในตาราง 3 เกี่ยวกับประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตในรอบปี พ.ศ. 2545 ที่ผ่านมา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มใหญ่ร้อยละ 58.8

ระบุว่าไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 41.2 ระบุว่าเคยมีประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต

สำหรับสถานที่ที่ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าเคยมีประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต จากผลการวิจัยในตาราง 3 ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มใหญ่ร้อยละ 57.1 ได้รับการอบรมจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รองลงมาผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 28.5 ระบุว่าได้รับการอบรมจากวิทยาลัยการปกครอง กรมการปกครอง และร้อยละ 14.4 ระบุว่าได้รับการอบรมจากศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากไม่ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในรอบปี 2545 ส่วนผู้ที่เคยเข้ารับการอบรมซึ่งมีเพียงส่วนน้อยนั้น ได้รับการอบรมจากหน่วยงานที่เป็นของรัฐบาล เช่น มหาวิทยาลัยของรัฐ หรือวิทยาลัยการปกครองของกรมการปกครอง โดยยังไม่สามารถให้การอบรมสมาชิกได้อย่างทั่วถึงเนื่องจากปัญหาด้านงบประมาณ ขาดการจัดการด้านระบบข้อมูล และขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ ทำให้ผู้ที่มีความเข้าใจ และมีความรู้จริงเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต ในโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลมีจำนวนน้อยและขาดแคลนบุคลากรที่จะสามารถดูแลโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาลแบบยั่งยืน เพราะเป้าหมายที่แท้จริงของอินเทอร์เน็ตตำบล คือ การกระจายข่าวสารข้อมูลสู่ประชาชน (ทิพย์วาทิต-เขวชน, 2544ก)

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลและสังคม

ลักษณะส่วนบุคคลและสังคม	จำนวน (N = 17)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	16	94.1
หญิง	1	5.9
อายุ		
30 – 34 ปี	4	23.5
35 – 39 ปี	5	29.5
40 – 44 ปี	1	5.8
45 – 49 ปี	4	23.5
50 – 53 ปี	3	17.7
$\mu = 40.3 \quad \sigma = 7.1 \quad R = 30-53$		
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	8	47.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย	7	41.2
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1	5.9
ปริญญาตรี	1	5.9
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน		
2 – 3 ปี	9	52.9
4 – 5 ปี	6	35.4
มากกว่า 5 ปี	2	11.7
$\mu = 3.6 \quad \sigma = 1.1 \quad R = 2-6$		

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคลและสังคม	จำนวน (N = 17)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมหลักสูตรโครงการฝึกอบรม (ในรอบปี พ.ศ. 2545)		
ไม่เคย	8	47.1
เคยเข้ารับการอบรม	9	52.9
จำนวนครั้งที่เข้าอบรม		
1 – 4	4	44.4
5 – 8	3	33.3
9 – 10	2	22.3
$\mu = 4 \quad \sigma = 2.9 \quad R=1-10$		
ประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต (ในรอบปี พ.ศ. 2545)		
ไม่เคย	10	58.8
เคยได้รับการอบรม	7	41.2
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	4	57.1
วิทยาลัยการปกครอง	2	28.5
ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	1	14.4

**ตอนที่ 2 การรับรู้และความคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลในการใช้อินเทอร์เน็ตและความเข้าใจในด้าน
โครงสร้าง วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือใน
การบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล**

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542: 51) ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้ (perception) เป็นกระบวนการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ต่างๆ จากบุคคล เหตุการณ์ หรือวัตถุ โดยอาศัยอวัยวะสัมผัส คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง และเป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการคัดเลือกจัดระเบียบและตีความหมาย เพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมายโลก หรืออาจหมายถึง ความเข้าใจ (เปิดรับ) ของบุคคลที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่ จากความหมายนี้จะเห็นว่าการรับรู้เป็นกระบวนการของแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความจำเป็นและอารมณ์ เช่นเดียวกับลักษณะภายนอกของสิ่งกระตุ้นการรับรู้ อาจพิจารณาเป็นกระบวนการกลั่นกรอง การรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึกรู้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งได้แก่ การได้เห็น ได้กลิ่น ได้รสชาติ และได้รู้สึกรู้ ดังนั้น ในการวางแผนการตลาดเพื่อดึงความสนใจ ต้องมีการโฆษณาและการส่งเสริมการตลาดที่มีลักษณะแปลกกว่า ดีกว่า หรือเด่นกว่าคู่แข่ง จึงจะสามารถสร้างการรับรู้ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ ทนงเกียรติ อุปินโน, เบญจพร พงษ์จิตต์ภักดี และสายใจ เข็นใจ (2543: 14-16) ที่กล่าวไว้ว่า การรับรู้ของมนุษย์ที่มีต่อบุคคลอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบวิธีการและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กร มีลักษณะเด่น ๆ คือ มนุษย์จะจำแนกความแตกต่างในการรับรู้สิ่งของ วัตถุ และการรับรู้ของบุคคลรอบตัวบุคคลที่ถูกรับรู้จะเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางด้านใดด้านหนึ่งต่อความรู้สึกของผู้รับรู้ ส่วนวัตถุอื่น ๆ ไม่มีผลต่อการรับรู้ของมนุษย์ ในขณะที่บุคคลสังเกตคนอื่น ๆ อยู่ นั้น บุคคลจะมีแนวโน้มรับรู้คนอื่นที่มีลักษณะเหมือนตนเอง บุคคลจะแสดงคุณลักษณะของตนเองออกมาเพื่อให้คนอื่นสังเกตเห็น จากการสังเกตคนอื่นเท่านั้นและการรับรู้อาจลำเอียงได้ ถ้าผู้รับรู้ได้รับอิทธิพลจากกลุ่ม กลุ่มมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลมากที่สุด ถ้ากลุ่มลงความเห็นว่ามีดี บุคคลจะมีความคล้อยตามว่ามีดีไปด้วย จากความหมายของการรับรู้ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึงกระบวนการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ต่างๆจากบุคคล เหตุการณ์ หรือสิ่งเร้าแล้วตีความต่อสิ่งนั้นด้วยความรู้สึกนึกคิดของตนเองโดยอาศัยอวัยวะสัมผัสคือ ตา หู จมูก ลิ้น ผิวหนังและความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมบวกกับประสบการณ์ที่ได้รับเพิ่มมา แล้วแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น

สงวนศรี วิรัชชัย (2527 : 88) ได้กล่าวไว้ว่า ความคาดหวัง (expectation) หมายถึง การที่บุคคลคาดการณ์ล่วงหน้าว่า การทำงานจะมีโอกาสประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวมากน้อย

เพียงใด ถ้าบุคคลคาดว่ามีโอกาสประสบความสำเร็จ เขาก็จะมีแรงจูงใจสูง กรณีที่เขาคาดว่าไม่มีโอกาสและไม่มีทางที่จะทำให้งานนั้นสำเร็จได้ หรือมีน้อยมากเขาก็จะมีแรงจูงใจต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ สุรางค์ จันทร์อม (2529: 55) ได้ให้ความหมายว่า ความคาดหวัง คือ ความเชื่อว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งน่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดไม่น่าจะเกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นตรงตามความเชื่อ หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน หากความคาดหวังนั้นประสบความสำเร็จหรือถูกต้อง จะมีเจตคติที่ดีหรือมีความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าหากความคาดหวังผิดพลาดในสิ่งใด ก็จะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

ดังนั้น การที่ผู้ให้ข้อมูลได้รับรู้และคาดหวังต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาลทั้งทางด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดระบบการวัดแบบให้คะแนน (scoring system) โดยให้ผู้ให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงต่อข้อความแต่ละข้อเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตตำบลว่า ดี/มีประโยชน์ หรือ ไม่ดี/ไม่มีประโยชน์ และความคาดหวังต่อโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลว่า “คาดหวังหรือไม่คาดหวัง” ซึ่งคำตอบแต่ละคำตอบจะมีคะแนนต่างกันตามลำดับ

ดี/มีประโยชน์ และคาดหวัง = 2 คะแนน

ไม่ดี/ไม่มีประโยชน์ และไม่คาดหวัง = 1 คะแนน

จากนั้นผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้มาคิดคำนวณน้ำหนักค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อ คำถาม โดยมีเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.00 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่ามีประโยชน์และคาดหวังถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่ามีประโยชน์และไม่คาดหวังถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่ในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ปรากฏผลดังต่อไปนี้

การรับรู้ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ

ด้านโครงสร้างของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

เนื่องจากอินเทอร์เน็ตตำบลเป็นการวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้ตำบลต่างๆ ทั่วประเทศสามารถเข้าใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถือกำเนิดขึ้นมาด้วยความมุ่งหวังของรัฐบาล ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ในอันที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจของทุกตำบล อาทิ ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน การเมืองการปกครอง การบริหาร ตลอดจนข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจการค้า สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) กับองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนสังคมโลกในยุค IT ปัจจุบัน (ศูนย์ประมวลผล การทะเบียน กรมการปกครอง, 2544: 1)

การรับรู้ในด้านโครงสร้างของผู้ให้ข้อมูล จากผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 โดยสรุป พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 90.20) รับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงสร้างของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวม 1.90 คะแนน ซึ่งจะเห็นได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่ รับรู้ว่าอินเทอร์เน็ตตำบลเป็นโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาขีดความสามารถให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการเปิดตัวตำบลสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ ชุมชนสามารถนำเสนอภูมิปัญญาชาวบ้านสู่โลก โดยผ่านการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเข้ามาเกี่ยวข้อง ในการสร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลในอินเทอร์เน็ตสำหรับแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ระหว่างท้องถิ่นด้วยกันเอง เพื่อให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จากข้อมูลในอินเทอร์เน็ตอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม

โดยผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด (ร้อยละ 100) รับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการเปิดตัวตำบลออกสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยชุมชนสามารถนำเสนอภูมิปัญญา

ท้องถิ่นสู่สังคมโลก โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต รองลงมา ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 88.20) รับรู้ถึงการที่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากข้อมูลในอินเทอร์เน็ต และพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.40) รับรู้ว่าการสร้างเครือข่ายสำหรับใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างท้องถิ่นกันเอง

เหตุผลที่ผู้ให้ข้อมูลมีการรับรู้ในระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดต่อการสร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลในอินเทอร์เน็ตเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างท้องถิ่นกันเอง ซึ่ง ประเมศร์ มินศิริ (2544) ได้ระบุว่า เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตไม่มีอะไรซับซ้อนแค่มีสายโทรศัพท์กับเครื่องคอมพิวเตอร์และเว็บไซต์ทำของหน่วยงานกลาง ปัญหาในการใช้งานจึงไม่น่าจะมี แต่อาจมีปัญหาคือบุคลากรผู้ทำหน้าที่ดูแลต้องเป็นผู้ที่มีความรู้จริง เป็นผู้ประสานงานและสามารถดูแลโครงการแบบยั่งยืน เพราะเป้าหมายที่แท้จริงของอินเทอร์เน็ตตำบล คือ การกระจายข้อมูลข่าวสารสู่ประชาชน ความพร้อมของบุคลากรจึงเป็นปัญหาใหญ่กว่าปัญหาทางด้านโครงสร้าง ดังนั้นการที่บุคลากรผู้ใช้อินเทอร์เน็ตยังไม่มีความพร้อมมากพอที่จะกระจายความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่โลกอินเทอร์เน็ต และการที่ผู้บริหารในส่วนกลางของทุกหน่วยงานจะสามารถสื่อสารกันทางอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นไปได้ค่อนข้างลำบากเนื่องจากบางหน่วยงานไม่มีความพร้อมด้านเครื่องมืออุปกรณ์

ด้านวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล มีวัตถุประสงค์หลักในการสร้างระบบข้อมูลตำบลต่าง ๆ ทั่วประเทศให้เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตและสร้างเว็บไซต์ที่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข ตลอดจนการนำเสนอการทำงานและผลิตภัณฑ์ของชุมชน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพ ความแข็งแกร่งและรายได้ให้กับชุมชน การนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้าสู่ตำบล เป็นการช่วยให้ประชาชนได้มีโอกาสที่จะติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ค้นหาข้อมูลข่าวสาร ศึกษาหาความรู้ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด และเข้ามามีส่วนพัฒนาและเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ อาทิเช่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาเข้าสู่ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) เป็นการสร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากร ทั้งของภาครัฐ และภาคเอกชน ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและปรับปรุงรายได้ให้กับประชาชน โดยหน่วยงานรัฐและองค์กรที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้ประโยชน์จาก

โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ให้ความสำคัญและร่วมกันรับผิดชอบ ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ

การรับรู้ด้านวัตถุประสงค์ของผู้ให้ข้อมูล จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4 โดยสรุป พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 95.60) รับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ในระดับคะแนนเฉลี่ยรวม 1.96 คะแนน แสดงว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ รับรู้ต่อประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล คือ รับรู้ว่าอินเทอร์เน็ตตำบลช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักมากขึ้น โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล จัดฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต พร้อมทั้งสอนวิธีการจัดทำข้อมูลต่างๆ ซึ่งหน่วยงานรัฐและองค์กรที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้ประโยชน์จากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ได้ให้ความสำคัญและรับผิดชอบในการจัดทำ ตรวจสอบ และปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ และรับรู้ว่าในการสร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ต เป็นการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

การที่ผู้ให้ข้อมูลมีการรับรู้ต่อประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ตามวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ตามข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนั้น สอดคล้องกับ อาณัติ ลิ้มคเดช (2544) ที่กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตตำบลเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ของประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสาร เพราะอินเทอร์เน็ตจะช่วยเปิดโลกทรรศน์ให้ชาวบ้านที่อยู่ห่างไกลได้เกิดแนวคิดนำอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์ใช้ในงานอันผลพลอยได้อื่นที่จะตามมาจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล เช่น โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ หากทำได้แค่เอาข้อมูลขึ้นอินเทอร์เน็ต ข้อมูลเป็นก็ใช้ได้แล้ว อย่าไปหลงทางเรื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มากนัก จะเสียเวลา

ด้านประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

การรับรู้ต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล เมื่ออินเทอร์เน็ตตำบลได้ทำการวางเครือข่ายให้ตำบลต่าง ๆ ทั่วประเทศสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ประชาชน ชุมชน หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์ คือการเปิดตัวตำบลสู่โลกข่าวสารข้อมูล หรือสารสนเทศในรูปแบบของเครือข่ายข้อมูลตำบลเพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นแล้ว กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในตำบลยังสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเป็นศูนย์กลางในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ สินค้าพื้นบ้าน หัตถกรรม ของดีประจำตำบลตามโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” และพัฒนาสู่ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพ ความแข็งแกร่งและรายได้ให้กับชุมชน นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างและปรับปรุงความสามารถของบุคลากรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ ศูนย์เคลนิวิสต์โคราช (2544) ที่ระบุว่า โครงการอินเทอร์เน็ตตำบลถือกำเนิดภายใต้แนวคิดของรัฐบาลที่ตั้งเป้าหมายให้เกิดการรับทราบข้อมูลจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น รวมทั้งจากท้องถิ่นไปสู่ส่วนกลางทั่วประเทศและทั่วโลก ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่แต่ละตำบลจะต้องมีผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่เป็นตัวหลักของแต่ละพื้นที่มาเสนอขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต ทำให้มีความทันสมัยและขยายตลาดออกไปทั่วโลก ซึ่งน่าจะทำให้เห็นภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตตำบลได้ชัดเจนมากขึ้น

จากผลการวิจัยในตาราง 4 สรุปได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 90.2) รับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ในระดับคะแนนเฉลี่ยรวม 1.90 คะแนน แสดงว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ รับรู้ต่อประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล โดยผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด (ร้อยละ 100) รับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับในการใช้อินเทอร์เน็ตตำบลเป็นศูนย์กลางในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ สินค้าพื้นบ้าน หัตถกรรม และของดีประจำตำบล ตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รองลงมาผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 88.20) รับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้ได้รับจากการที่ผู้ซื้อ และผู้ขายสามารถติดต่อค้าขายกันได้โดยตรงโดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง และอาจพัฒนาไปถึงระดับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.40) รับรู้ว่าผู้บริหารในส่วนกลางของทุกหน่วยงานสามารถสื่อสารไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งได้พร้อมกัน และองค์การบริหารส่วนตำบลยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้เหมือนถนนเชื่อมโยงการทำงานระหว่างส่วนราชการ ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

ตาราง 4 แสดงร้อยละและคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อคำถามของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามลักษณะการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลทั้งในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ

ผู้ให้ข้อมูล N = 17					
ข้อความ	ดี/ มีประโยชน์	ร้อยละ	ไม่ดี/ ไม่มีประโยชน์	ร้อยละ	ค่าคะแนนเฉลี่ย
ด้านโครงสร้าง					
1. เป็นการเปิดตัวตำบลสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ ชุมชนสามารถนำเสนอระบบสารสนเทศ ภูมิปัญญาชาวบ้านสู่โลกอินเทอร์เน็ต	17	100	0	0	2.00
2. สร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลในอินเทอร์เน็ตสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างท้องถิ่นกันเอง	14	82.40	3	17.60	1.82
3. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้จากข้อมูลในอินเทอร์เน็ตตำบล	15	88.20	2	11.80	1.88
ร้อยละ/ คะแนนเฉลี่ย		90.20			1.90

ตาราง 4 (ต่อ)

ผู้ให้ข้อมูล N = 17					
ข้อความ	ดี/ มีประโยชน์	ร้อยละ	ไม่ดี/ ไม่มีประโยชน์	ร้อยละ	ค่าคะแนนเฉลี่ย
ด้านวัตถุประสงค์					
4. อินเทอร์เน็ตตำบลส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากขึ้น	17	100	0	0	2.00
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลจัดฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตพร้อมทั้งสอนวิธีการจัดทำข้อมูล	17	100	0	0	2.00
6. สร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ต เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น	14	82.40	3	17.60	1.82
7. หน่วยงานรัฐและองค์กรที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้ประโยชน์จากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ให้ความสำคัญและรับผิดชอบในการจัดทำตรวจสอบ และปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ	17	100	0	0	2.00
ร้อยละ/ คะแนนเฉลี่ย		95.60			1.96

ตาราง 4 (ต่อ)

ผู้ให้ข้อมูล N = 17					
ข้อความ	ดี/ มีประโยชน์	ร้อยละ	ไม่ดี/ ไม่มีประโยชน์	ร้อยละ	ค่าคะแนนเฉลี่ย
ด้านประโยชน์ที่จะได้รับ					
8. ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถติดต่อค้าขายกันได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางและอาจพัฒนาไปถึงระดับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	15	88.20	2	11.80	1.88
9. ผู้บริหารในส่วนกลางของทุกหน่วยสามารถสื่อสารไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งได้พร้อมกันและองค์การบริหารส่วนตำบล ยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ เสมือนถนนเชื่อมโยงการทำงานระหว่างส่วนราชการ ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น	14	82.40	3	17.60	1.82

ตาราง 4 (ต่อ)

ผู้ให้ข้อมูล N = 17					
ข้อความ	ดี/ มีประโยชน์	ร้อยละ	ไม่ดี/ ไม่มีประโยชน์	ร้อยละ	ค่าคะแนน เฉลี่ย
10. อินเทอร์เน็ตตำบลเป็น ศูนย์กลางในการนำเสนอ ผลิตภัณฑ์สินค้าพื้นบ้าน หัตถกรรมของดีประจำตำบล ตามโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์	17	100	0	0	2.00
ร้อยละ/ คะแนนเฉลี่ย			90.20		1.90
คะแนนเฉลี่ยรวม					1.92

หมายเหตุ	ช่วงคะแนนเฉลี่ย	หมายถึง
	1.51 – 2.00	รับรู้ที่ดี/ มีประโยชน์
	1.00 – 1.50	รับรู้ที่ไม่ดี/ไม่มีประโยชน์

ความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ

ด้านโครงสร้างของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

ความคาดหวังในด้านโครงสร้างของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จากผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.00) คาดหวังถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการด้านโครงสร้าง ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.98 ซึ่งจะเห็นได้ว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ คาดหวังต่อประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงสร้างของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ในระดับสูง โดยผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด (ร้อยละ 100) ได้คาดหวังว่าโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลจะเป็นโครงการนำร่องเพื่อเปิดตัวตำบลสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ ชุมชนสามารถนำเสนอภูมิปัญญาชาวบ้านสู่โลก โดยผ่านการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเข้ามาเกี่ยวข้อง และยังคงคาดหวังว่าการสร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลในอินเทอร์เน็ตสำหรับใช้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างท้องถิ่นด้วยตนเอง และทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 94.10) ยังคาดหวังว่าจะสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จากข้อมูลในอินเทอร์เน็ตอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม

เหตุผลที่ผู้ให้ข้อมูลคาดหวังในระดับสูง ต่อโครงสร้างของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลในการเปิดตัวตำบลสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศและเป็นการสร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลในอินเทอร์เน็ตสำหรับใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างท้องถิ่นกันเองนั้น วุฒินัย พงษ์สุวรรณ (2544 อ้างใน ทิมข่าวไอที-เฮวชน, 2544ข) ระบุว่า เป็นเพราะการยอมรับในหลักการที่ว่า ความหลากหลายคือพลัง กล่าวคือ ในชนบทไทยนั้นประกอบด้วยภูมิปัญญาที่หลากหลาย แต่ที่ผ่านมายังกระจุกกระจาย จึงต้องหาทางจัดทำโครงข่ายเพื่อรวมเอาความหลากหลายนั้นให้มาเป็นหนึ่งเดียว แต่เต็มไปด้วยความหลากหลายทางปัญญา และอินเทอร์เน็ตเป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งที่จะถ่ายทอดความรู้ เช่นเดียวกับสารสนเทศอื่นไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์

ด้านวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

ด้านความคาดหวังในวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลนั้น จากผลการวิจัยในตาราง 5 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.52) คาดหวังถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.99 ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ คาดหวังในระดับสูงถึงประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ตามวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล โดยผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด (ร้อยละ 100) คาดหวังว่า อินเทอร์เน็ตตำบลจะส่งเสริมการทองเที่ยวให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากขึ้น โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล จัดฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต พร้อมทั้งสอนวิธีการจัดทำข้อมูลต่าง ๆ และหน่วยงานรัฐหรือองค์กรที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้ประโยชน์จากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล จะให้ความสำคัญและรับผิดชอบในการจัดทำ ตรวจสอบ และปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 94.10) ได้มีความคาดหวังในระดับสูงต่อการสร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ต เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

เหตุผลที่ผู้ให้ข้อมูลคาดหวังถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลนั้น อาจเป็นเพราะผู้ให้ข้อมูลเห็นถึงความสำคัญในการสร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากร โดยเฉพาะของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ซึ่งนอกจากจะต้องเป็นผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาท้องถิ่นโดยตรงแล้ว ยังต้องเผยแพร่วิธีการใช้และวิธีการจัดทำข้อมูลให้แก่ผู้สนใจทั่วไปอีกด้วย ทั้งนี้ นอกจากตัวบุคลากรแล้ว หน่วยงานรัฐและองค์กรเอกชนที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้ประโยชน์จากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ควรให้ความสำคัญมากขึ้น ดังที่ วุฒิพงษ์ พงษ์สุวรรณ (2544 อ้างใน ทิมข่าวไอที-เยาวชน, 2544ข) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ทำให้อินเทอร์เน็ตตำบลเกิดประโยชน์สูงสุดนั้นมีอยู่ 5 ประการ คือ 1) คน อันหมายถึงชาวบ้านที่เป็นยูสเซอร์ และผู้ใช้ที่เป็นนักพัฒนาที่สามารถทำเว็บไซต์ได้ 2) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) เนื้อหา/ข้อมูลส่วนตำบลที่ดี และมีประโยชน์ 4) การฝึกอบรม 5) วิญญูณของผู้ประกอบการ เพราะถ้าเรามีเนื้อหาบนเว็บไซต์แต่ชาวบ้านใช้ประโยชน์เพียงแค่นี้ก็จะทำให้อินเทอร์เน็ตมีค่าไม่ต่างไปจากโทรทัศน์

ด้านประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

ประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งวางระบบเพื่อให้ใช้งานในระบบอินเทอร์เน็ตตำบลได้ครบทุกตำบลแล้ว นอกจากประชาชน ชุมชน หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์คือการเปิดตัวตำบลสู่โลกข่าวสารข้อมูลหรือสารสนเทศในรูปแบบของเครือข่ายข้อมูลตำบล เพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นแล้ว กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในตำบลยังสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเป็นศูนย์กลางในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ สินค้าพื้นบ้าน หัตถกรรม ของดีประจำตำบลตามโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” โดยการโฆษณาสินค้าและติดต่อกันโดยตรงระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย โดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ทั้งนี้ ภายใต้โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จากข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานจัดทำขึ้น ทำให้การบริหารงานเป็นไปอย่างโปร่งใส (ศูนย์ประมวลผลการทะเบียนกรมการปกครอง, 2544: 1)

ด้านความคาดหวังในประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลนั้น จากผลการวิจัยในตาราง 5 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 94.10) คาดหวังถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ต ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.94 ซึ่งแสดงว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ คาดหวังในระดับสูงถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ โดยผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด (ร้อยละ 100) คาดหวังว่าอินเทอร์เน็ตตำบลจะเป็นศูนย์กลางในการนำเสนอผลิตภัณฑ์สินค้าพื้นบ้าน หัตถกรรม ของดีประจำตำบลตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 94.10) คาดหวังว่าผู้บริหารในส่วนกลางของทุกหน่วยสามารถสื่อสารไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งได้พร้อมกันและยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้เสมือนถนนเชื่อมโยงการทำงานระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.20) คาดหวังถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถติดต่อกันได้โดยตรงโดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง และอาจพัฒนาไปถึงระดับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

เหตุผลที่ผู้ให้ข้อมูลคาดหวังถึงประโยชน์จากการที่ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถติดต่อกันได้โดยตรงไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางและพัฒนาสู่ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในอนาคต ในระดับคะแนนเฉลี่ยที่น้อยที่สุด ซึ่งอาณัติ ลิ้มกเดช (2544) ได้ระบุไว้ว่าอินเทอร์เน็ตตำบลเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ของประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร แต่ยังคงไม่เห็นว่าเมื่อนำ

อินเทอร์เน็ตเข้าสู่ตำบลแล้วชาวบ้านจะเอามาใช้บริการได้อย่างไร จะวางไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้เจ้าหน้าที่เล่น หรือเปิดเป็นอินเทอร์เน็ตสาธารณะ มีการอบรม ชักจูงชาวบ้านมาใช้ประโยชน์และควรณรงค์ให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริจาคเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือผลักดันเป็นวิทยากรฝึกอบรม ภาครัฐทำฝ่ายเดียวอาจไปไม่ไหว แล้วอินเทอร์เน็ตตำบลจะช่วยเปิดโลกทัศน์ให้ชาวบ้านที่อยู่ห่างไกลจะได้เกิดแนวคิดนำอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์ใช้ในงานอื่น เช่น การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งก่อให้เกิดรายได้มากกว่าที่จะใช้ค้นหาข้อมูลหรือเพียงแค่ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

สรุปจากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีทั้งการรับรู้และความคาดหวังในระดับสูงถึงประโยชน์ในด้านโครงสร้างของอินเทอร์เน็ตตำบลในการเปิดตัวตำบลสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำเสนอภูมิปัญญาชาวบ้านออกสู่สายตาประชาคมโลก โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่ในส่วนของโครงสร้างอินเทอร์เน็ตตำบล ด้านการสร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างท้องถิ่นกันเองนั้น พบว่า ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่ามีและมีประโยชน์ โดยให้คะแนนเฉลี่ย 1.82 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนที่ต่ำกว่าความคาดหวังที่มีต่อโครงสร้างด้านดังกล่าวซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย คือ 2.00 คะแนน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ให้ข้อมูลเชื่อมั่นว่าการสร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลลงในอินเทอร์เน็ต มีประโยชน์ในด้านการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และข่าวสารข้อมูล แต่ในทางปฏิบัตินั้น เป็นไปค่อนข้างยากลำบาก เนื่องจากปัญหาในการใช้งาน ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรผู้ดูแลข้อมูลที่ยังไม่มีความพร้อม จึงคาดหวังว่าการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างท้องถิ่นจะสามารถปฏิบัติและเห็นผลได้จริง และคาดหวังให้เกิดการพัฒนาด้านการสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ส่วนในด้านการรับรู้ต่อโครงสร้างการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคะแนนการรับรู้ต่ำกว่าคะแนนความคาดหวัง แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลคาดหวังให้มีการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างโปร่งใสและเป็นธรรมมากขึ้นเช่นเดียวกัน

ส่วนเหตุผลที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ด้านการสร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น พบว่า ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่ามีและมีประโยชน์ โดยให้คะแนนเฉลี่ย 1.82 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนที่ต่ำกว่าความคาดหวังที่มีต่อโครงสร้างด้านดังกล่าวซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย คือ 1.94 คะแนน อาจเป็นเพราะผู้ให้ข้อมูลเห็นถึงความสำคัญในการสร้างและ

ปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากร โดยเฉพาะของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ซึ่งนอกจากจะต้องเป็นผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาท้องถิ่นโดยตรงแล้ว ยังต้องเผยแพร่วิธีการใช้และวิธีการจัดทำข้อมูลให้แก่ผู้สนใจทั่วไปอีกด้วย ทั้งนี้ นอกจากตัวบุคลากรแล้ว หน่วยงานรัฐและองค์กรเอกชนที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้ประโยชน์จากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ควรให้ความสำคัญมากขึ้น ดังที่ วุฒิพงษ์ พงษ์สุวรรณ (2544 อ้างใน ทีมข่าวไอที-เยาวชน, 2544ข) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ทำให้อินเทอร์เน็ตตำบลเกิดประโยชน์สูงสุดนั้นมีอยู่ 5 ประการ คือ 1) คน อันหมายถึงชาวบ้านที่เป็นยูสเซอร์ และผู้ใช้ที่เป็นนักพัฒนาที่สามารถทำเว็บไซต์ได้ 2) ระบบ สาธารณูปโภคพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) เนื้อหา/ข้อมูลส่วนตำบลที่ดีและมีประโยชน์ 4) การฝึกอบรม 5) วิญญาณของผู้ประกอบการ เพราะถ้าเรามีเนื้อหาบนเว็บไซต์แต่ชาวบ้านใช้ประโยชน์เพียงแค่ว่าจะทำให้อินเทอร์เน็ตมีค่าไม่ต่างไปจากโทรศัพท์

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นนั้น จะเห็นว่าผู้ให้ข้อมูลมีการรับรู้และความคาดหวังที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีการรับรู้และคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาลว่าดีและมีประโยชน์ในการบริหารจัดการท้องถิ่น ตามวัตถุประสงค์หลัก นั่นคือ การรับรู้และคาดหวังให้อินเทอร์เน็ตตำบลส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากขึ้น โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล จัดการฝึกอบรมวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต และวิธีการจัดทำข้อมูลต่าง ๆ แต่ด้านการสร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการใช้เทคโนโลยีหรืออินเทอร์เน็ต เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ถึงแม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะมีการรับรู้ว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าว ดีและมีประโยชน์ แต่กลับมีความคาดหวังในระดับคะแนนที่ต่ำกว่าวัตถุประสงค์ข้ออื่น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการสร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากรนั้น เป็นเรื่องที่ต้องใช้ทักษะและความสามารถเฉพาะในการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีทักษะไม่เท่ากัน ดังนั้น การใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยต้องทำการปูพื้นฐานด้านเทคโนโลยีให้หมดจด จึงเป็นเรื่องที่ใช้เวลายาวนาน อาจไม่ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่ง มานิคย์ วัฒนพันธ์ (2538: 55) ระบุว่า เป็นความต้องการของบุคคลที่ต้องการจะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เป็นไปได้มากที่สุด เป็นความต้องการปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม และยังเป็นความจำเป็นของหน่วยงานที่ต้องส่งเสริม พัฒนาบุคลากรของตน ให้ฝึกฝนหรือพัฒนาอาชีพเพิ่มขึ้น ให้บุคลากรในหน่วยงานได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ ความชำนาญเพิ่มเติมหลังจากทำงานต่อเนื่องมาแล้ว

เหตุผลที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงประโยชน์จากการที่ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถติดต่อค้าขายกันได้โดยตรงไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางและพัฒนาสู่ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในอนาคต ในระดับคะแนนเฉลี่ยที่น้อยที่สุด ซึ่งอาณัติ สัมภคเดช (2544) ได้ระบุไว้ว่าอินเทอร์เน็ตตำบลเป็น

สิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ของประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร แต่ยังไม่เห็นว่าเมื่อนำอินเทอร์เน็ตเข้าสู่ตำบลแล้วชาวบ้านจะเอามาใช้บริการได้อย่างไร จะวางไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้เจ้าหน้าที่เล่น หรือเปิดเป็นอินเทอร์เน็ตสาธารณะ มีการอบรม ชักจูงชาวบ้านมาใช้ประโยชน์และควรณรงค์ให้เอกชนเข้ามาร่วมในการบริจาคเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือผลักดันเป็นวิทยากรฝึกอบรม ภาครัฐทำฝ่ายเดียวอาจไปไม่ไหว แล้วอินเทอร์เน็ตตำบลจะช่วยเปิดโลกทัศน์ให้ชาวบ้านที่อยู่ห่างไกลจะได้เกิดแนวคิดนำอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์ใช้ในงานอื่น เช่น การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งก่อให้เกิดรายได้มากกว่าที่จะใช้ค้นหาข้อมูลหรือเพียงแค่ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะเห็นว่าผู้ให้ข้อมูลมีการรับรู้และความคาดหวังที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีการรับรู้และคาดหวังในประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาลว่าดีและมีประโยชน์ในการบริหารจัดการท้องถิ่น โดยการใช้อินเทอร์เน็ตตำบลเป็นศูนย์กลางในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ สินค้าพื้นบ้านหัตถกรรม ของดีประจำตำบล ตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” และประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถติดต่อค้าขายกันได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง เพื่อการพัฒนาไปสู่ระดับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อไปในอนาคต แต่ในส่วน of ประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่ผู้บริหารในส่วนกลางของทุกหน่วยงาน สามารถติดต่อสื่อสารกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นได้พร้อมกัน สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานด้วยกัน ทำให้เหมือนเป็นการเชื่อมโยงการทำงานราชการ ส่วนกลางส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นนั้นผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่ามีประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น แต่ไม่คาดหวังว่าจะสามารถเชื่อมโยงการทำงานได้จริง อันเนื่องมาจากข้อจำกัดหลายประการ ทั้งทางด้านบุคลากร ด้านการจัดทำข้อมูลของหน่วยงาน รวมไปถึงเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายที่ล่าช้า ซึ่งสอดคล้องกับ โกวิทช์ พวงงาม (2544: 159) ที่กล่าวว่า เท่าที่ผ่านมาการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่งมีปัญหาที่คล้ายคลึงกัน คือ ขาดสถานที่ตั้งอุปกรณ์ไม่พร้อม บุคลากรขาดความรู้ งบประมาณล่าช้า การแสดงความเห็นไม่กว้างขวาง และขาดการประชาสัมพันธ์

ตาราง 5 แสดงร้อยละและคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อคำถามของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามลักษณะความคาดหวังถึงประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลทั้งในด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ

ข้อความ	ผู้ให้ข้อมูล N = 17				
	คาดหวัง	ร้อยละ	ไม่ คาดหวัง	ร้อยละ	ค่าคะแนน เฉลี่ย
ด้านโครงสร้าง					
1. เป็นการเปิดตัวตำบลสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ ชุมชนสามารถนำเสนอระบบสารสนเทศ ภูมิปัญญาชาวบ้านสู่โลกอินเทอร์เน็ต	17	100	0	0	2.00
2. สร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลในอินเทอร์เน็ตสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างท้องถิ่นกันเอง	17	100	0	0	2.00
3. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้จากข้อมูลในอินเทอร์เน็ตตำบล	16	94.10	1	5.90	1.94
ร้อยละ/ คะแนนเฉลี่ย					1.98

ตาราง 5 (ต่อ)

ผู้ให้ข้อมูล N = 17					
ข้อความ	คาดหวัง	ร้อยละ	ไม่ คาดหวัง	ร้อยละ	ค่าคะแนนเฉลี่ย
ด้านวัตถุประสงค์					
4. อินเทอร์เน็ตตำบลส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากขึ้น	17	100	0	0	2.00
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลจัดฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตพร้อมทั้งสอนวิธีการจัดทำข้อมูล	17	100	0	0	2.00
6. สร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น	16	94.10	1	5.9	1.94
7. หน่วยงานรัฐและองค์กรที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้ประโยชน์จากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลให้ความสำคัญและรับผิดชอบในการจัดทำตรวจสอบ และปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ	17	100	0	0	2.00
ร้อยละ/ คะแนนเฉลี่ย		98.52			1.99

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อความ	ผู้ให้ข้อมูล N = 17				ค่าคะแนนเฉลี่ย
	คาดหวัง	ร้อยละ	ไม่คาดหวัง	ร้อยละ	
ด้านประโยชน์ที่จะได้รับ					
8. ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถติดต่อค้าขายกันได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางและอาจพัฒนาไปถึงระดับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	15	88.20	2	11.8	1.88
9. ผู้บริหารในส่วนกลางของทุกหน่วยสามารถสื่อสารไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งได้พร้อมกันและองค์การบริหารส่วนตำบลยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้เสมือนถนนเชื่อมโยงการทำงานระหว่างส่วนราชการส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น	16	94.10	1	5.90	1.94

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อความ	ผู้ให้ข้อมูล N = 17				ค่าคะแนนเฉลี่ย
	คาดหวัง	ร้อยละ	ไม่คาดหวัง	ร้อยละ	
10. อินเทอร์เน็ตตำบลเป็นศูนย์กลางในการนำเสนอผลิตภัณฑ์สินค้าพื้นบ้านหัตถกรรมของดีประจำตำบลตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	17	100	0	0	2.00
ร้อยละ/ คะแนนเฉลี่ย			94.10		1.94
คะแนนเฉลี่ยรวม					1.97
หมายเหตุ	ช่วงคะแนนเฉลี่ย		หมายถึง		
	1.51 – 2.00		คาดหวัง		
	1.00 – 1.50		ไม่คาดหวัง		

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล เพื่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ก จังหวัดเชียงใหม่

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ก จังหวัดเชียงใหม่ นั้น ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยตอบคำถามแบบปลายเปิด ผลการวิจัยสามารถสรุปถึงปัญหาและอุปสรรคตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลได้ดังนี้ คือ ความล่าช้าของกรมการปกครองในการติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย ส่วนมากเป็นเกษตรกรจึงไม่ค่อยให้ความสนใจในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทั้งยังขาดการประชาสัมพันธ์โครงการให้เยาวชนที่สนใจมีส่วนร่วมในการออกแบบเว็บไซต์และค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และไม่เปิดโอกาสให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอินเทอร์เน็ตตำบลเป็นโครงการที่ต้องใช้บุคลากรที่มีพื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต แต่ในความเป็นจริงบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการตลอดจนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่อย่างจำกัดอันเนื่องมาจากกฎหมายและระเบียบของทางราชการบางส่วนที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาเทคโนโลยี เช่น กฎหมายในการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจะได้นำไปเป็นข้อเสนอแนะให้กับบุคคลและหน่วยงานต่อไป

ตาราง 6 จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่ระบุปัญหาและอุปสรรคของการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวนผู้ให้ข้อมูล
1. ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตอย่างแท้จริง	7
2. ความล่าช้าในการติดตั้งคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทำให้ยังไม่สามารถใช้งานได้ครบทุกตำบล	6
3. ขาดการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างทั่วถึง ทำให้ประชาชนซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรไม่เข้าใจประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล	4

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวนผู้ให้ข้อมูล
4. โครงการอบรมคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมีน้อยเกินไป	4
5. เครื่องข่ายอินเทอร์เน็ตล่าช้าและไม่สะดวกในการใช้	2
6. กฎระเบียบของทางราชการเป็นอุปสรรคในการพัฒนาเทคโนโลยี	2
7. ความรู้ความเข้าใจในอินเทอร์เน็ตของผู้บริหารมีน้อยเกินไป	2
8. ขาดการจัดการด้านระบบข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ	2
9. การคัดเลือกโครงการนำร่อง ขาดการประสานงานที่ดีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1

หมายเหตุ ผู้ให้ข้อมูลระบุมากกว่า 1 ปัญหา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาลในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลสันทรายตามการรับรู้และความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 17 คน ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย จำนวน 14 คน และ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย จำนวน 3 คน โดยรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิด และคำถามแบบปลายเปิด ที่ผ่านการทดสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยยึดถือความสอดคล้องตามหลักการ นำเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขความถูกต้อง จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบหาความเที่ยง โดยเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย และนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences ; SPSS/PC) ได้ค่าความเที่ยง 0.73 โดยผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ลักษณะส่วนบุคคล และสังคม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาขั้นสูงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยเฉลี่ย 3.5 ปี และในรอบปี พ.ศ. 2545 ผู้ให้ข้อมูลมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมหลักสูตร โครงการฝึกอบรมท้องถิ่นการบริหารส่วนตำบลจัดขึ้นมากที่สุด 10 ครั้ง และใน

รอบปี พ.ศ. 2545 ผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 41.2 มีประสบการณ์เข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้อินเทอร์เน็ต

การใช้อินเทอร์เน็ตตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล ในการบริหารจัดการ ตามการรับรู้และความคาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์กั จังหวัดเชียงใหม่

จากผลการวิจัย การรับรู้และความคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล ทั้งทางด้านโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับ พบว่า ในการรับรู้ด้านโครงสร้าง ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90.20) รับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงสร้างหลักของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล คือ การเปิดตัวตำบลสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างเครือข่ายข้อมูลตำบล และการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.90 ซึ่งเป็นคะแนนที่น้อยกว่าคะแนนความคาดหวังที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 98.00) มีความคาดหวังต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงสร้างหลักของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.98 การที่ผู้ให้ข้อมูลมีการรับรู้ต่ำกว่าความคาดหวังนั้น สุรางค์ จันท์เฒ (2529: 55) ได้กล่าวว่า ความคาดหวังคือความเชื่อนิดหนึ่ง ซึ่งความคาดหวังจะเกิดขึ้นตรงตามความเชื่อหรือไม่ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การรับรู้ของแต่ละคนด้วย ด้านการรับรู้และความคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลในการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลก็เช่นเดียวกัน โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 95.60) รับรู้ในวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างและปรับปรุงความรู้ของบุคลากรท้องถิ่น หน่วยงานรัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการจัดและรับผิดชอบดูแลโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลอย่างสม่ำเสมอ ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.96 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนที่น้อยกว่าคะแนนความคาดหวังที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก (ร้อยละ 98.52) คาดหวังต่อวัตถุประสงค์ของโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.99 คะแนน วัตถุประสงค์ข้อที่ได้รับคะแนนการรับรู้ต่ำที่สุด (1.82 คะแนน) คือ วัตถุประสงค์ในการสร้างและปรับปรุงความรู้ของบุคลากรท้องถิ่น ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ต เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อาจเป็นเพราะผู้ให้ข้อมูลทราบถึงปัญหาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่กำลัง

ประสบอยู่ นั่นคือ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างแท้จริง ส่วนในด้านประโยชน์ที่จะได้รับจากการบริหารงานตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ให้ข้อมูล (ร้อยละ 90.20) รับรู้ถึงคุณค่าและมีประโยชน์จากการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นศูนย์กลางนำเสนอผลิตภัณฑ์ตามโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” โดยให้ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถติดต่อกันได้โดยตรงไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ซึ่งจะทำให้ท้องถิ่นมีรายได้ อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.90 คะแนน ซึ่งน้อยกว่าคะแนนความคาดหวัง (ในระดับคะแนนเฉลี่ยรวม 1.94 คะแนน) เพียงเล็กน้อย ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลรับรู้และคาดหวังถึงคุณค่าและมีประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ต ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล เพื่อใช้ประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล นำมาพัฒนาท้องถิ่น สร้างรายได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ คือ การขาดแคลนเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตอย่างแท้จริง โดยความเข้าใจในคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีน้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตสู่ประชาชน ผู้สนใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังทำให้การจัดทำ ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ นั้น เป็นไปอย่างล่าช้า เนื่องจากต้องรอการปรับปรุงข้อมูลจากส่วนกลางเท่านั้น อีกทั้งถึงแม้การติดตั้งคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตจะเป็นเสร็จสมบูรณ์แล้วก็ตาม แต่การใช้งานยังไม่ทั่วถึง เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์โครงการ ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเกษตรกร ไม่เข้าใจ โครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับบุคคลและหน่วยงานดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีการรับรู้ค่อนข้างต่ำในด้านการสร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลในอินเทอร์เน็ตสำหรับใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และในด้านการสร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากรในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต จึงไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับประชาชนผู้สนใจทั่วไปเข้าใจและใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นกับท้องถิ่นอื่นได้ เป็นปัญหาที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่ามีสำคัญเป็นอันดับแรก ดังนั้น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนกรรมการปกครองหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและใช้ประโยชน์จากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ซึ่งมีหน้าที่ในการวางแผนวิเคราะห์และกำหนดนโยบายการพัฒนาตำบล ควรนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนจัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดให้ความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในเบื้องต้น ให้กับ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเชิญวิทยากรผู้มีความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต นำความรู้มาเผยแพร่ ตลอดจนส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้าง วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

2. ปัญหาการขาดแคลนเครื่องคอมพิวเตอร์และความล่าช้าในการติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ต เป็นอีกปัญหาที่ทั้งทางหน่วยงานรัฐบาลและองค์กรเอกชนที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้ประโยชน์จากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล จะต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนในการติดตั้งระบบและตรวจสอบความพร้อมในการใช้งานอย่างสม่ำเสมอ ในการนี้ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ควรบริหารจัดการในการใช้งบประมาณซื้อคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เสริมต่าง ๆ ให้เพียงพอกับความต้องการของชุมชน เพื่อให้การใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นไปอย่างแพร่หลาย

3. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ในระดับต่ำถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถติดต่อค้าขายกันโดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางและอาจพัฒนาไปถึงระดับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะสร้างรายได้และการพัฒนาให้แก่ท้องถิ่น การที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมนั้น อาจเป็นเพราะขาดการประชาสัมพันธ์โครงการอินเทอร์เน็ตตำบลอย่างทั่วถึง ทำให้ประชาชนซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการฯ ดังนั้น หน่วยงานรัฐบาลและองค์กรเอกชนที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้ประโยชน์จากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลรวมทั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องขยายการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทำความเข้าใจโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล โดยผ่านสื่อชนิดต่าง ๆ อาทิเช่น รายการวิทยุประจำตำบล หรือสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ

4. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีการรับรู้ที่ต่ำกว่าความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่ผู้บริหารในส่วนกลางของทุกหน่วยงานสามารถสื่อสารไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งได้พร้อมกัน และยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้เสมือนถนนเชื่อมโยงการทำงานระหว่างส่วนราชการ ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น แสดงว่าผู้ให้ข้อมูลมีความคาดหวังให้ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล พัฒนาการจังหวัดหรืออำเภอ หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลของตำบล รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อมูลหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ของตำบล นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานในเว็บไซต์ตำบล ได้สะดวก รวดเร็ว ทันสมัยและเป็นประโยชน์ต่อตำบลให้มากที่สุดพัฒนาข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล ประเภทข้อมูลบุคลากรและผู้บริหารข้อมูลแผนงานโครงการการใช้งบประมาณว่าหน่วยงานมีโครงการจะสร้างถนน จะขุดคลอง หรือโครงการอื่น ๆ ต้องแจกแจงงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนรับทราบใส่ในฐานข้อมูลกลาง เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเชื่อมโยงการทำงานระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของรัฐบาล เพียงขั้นต้นเท่านั้น เนื่องจากในช่วงที่ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล โครงการอินเทอร์เน็ตตำบลเพิ่งจะเริ่มดำเนินการ และยังไม่เสร็จสิ้นในการดำเนินงานติดตั้งคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตครบทุกตำบลทั่วประเทศ ดังนั้น ขั้นตอนการติดตามและประเมินผลความคืบหน้าในการจัดทำโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลจึงยังไม่ได้ดำเนินการ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรให้มีการทำวิจัยเพื่อเป็นการประเมินผลหลังจากการดำเนินการติดตั้งคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตครบทุกตำบลทั่วประเทศแล้วเสร็จ คือประมาณสิ้นปี พ.ศ. 2546 ว่าสามารถที่จะดำเนินการแล้วเสร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เช่น เจ้าหน้าที่ธุรการ เนื่องจากบุคคลกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตโดยตรง

บรรณานุกรม

- กรวรรณ ชิวสันต์. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิดานันท์ มลิทอง. 2539. อธิบายศัพท์คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต มัลติมีเดีย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกียรติศักดิ์ พันธวงศ์. 2544. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โกวิท พวงงาม. 2543. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- _____. 2544. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย ปรับวิธีคิด เพิ่มความสามารถ และพลัง สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาการพัฒนาประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชาธิณี เขาวนศิลป์. 2539. อินเทอร์เน็ตกับงานบริการสารสนเทศ. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- หุบ กาญจนปกร. 2544. หลักรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า.
- ชูศักดิ์ เทียงตรง. 2518. การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ตัน ตันท์สุทิวังค์, สุพจน์ ปุณณชัยยะ และ สุวัฒน์ ปุณณชัยยะ. 2539. รอบรู้ Internet และ World Wide Web. กรุงเทพฯ: โปรวิชั่น.
- ทองเกียรติ อุปินโน, เบญจพร พงษ์จิตต์ภักดี และ สายใจ ใจเย็น. 2543. การรับรู้ประสบการณ์และความคาดหวังของบุคลากรและนักศึกษาต่อการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศ ของ สำนักบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: สำนักบริการคอมพิวเตอร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทีมข่าวไอที-เฮาชน. 2544ก. “หมายเหตุประชาชน อินเทอร์เน็ตด่าบล ชนบทสู่ตลาดโลก1”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.dailynews.co.th> (5 เมษายน 2544).
- _____. 2544ข. “หมายเหตุประชาชนอินเทอร์เน็ตด่าบล ชนบทสู่ตลาดโลก 2 ทำเทียม บนช่องว่างดิจิทัล”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.dailynews.co.th> (12 เมษายน 2544).
- ปรเมศวร์ มินศิริ. 2544. “หมายเหตุประชาชนอินเทอร์เน็ตด่าบล ชนบทสู่ตลาดโลก 3”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.dailynews.co.th> (19 เมษายน 2544).

- ประจักษ์ วงศ์ปัญญา. 2545. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มานิตย์ วัฒนพันธ์. 2538. คุณลักษณะของป่าไม้จังหวัดที่พึงประสงค์ ตามความคาดหวังของข้าราชการผู้ได้บังคับบัญชาในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: ปัญหาพิเศษระดับปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วิญญู อังคนารักษ์. 2519. แนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เอกสารประกอบการบรรยาย. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. (เอกสารอัดสำเนา).
- วิทยา เรืองพรวิสุทธิ. 2538. คู่มือการเข้าสู่อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้เริ่มต้น. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- วิไลลักษณ์ ภักดี และ บุญชัย พัฒนนานนท์. 2538. "World Wide Web (WWW)". *Business Computer Magazine* 21, 114 (กรกฎาคม-สิงหาคม): 89-91.
- วุฒิพงษ์ พงษ์สุวรรณ. ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ทางด้านวิทยาศาสตร์. 2544. สัมภาษณ์. 12 เมษายน.
- สรินทร์ มณฑาตุผลิน. 2541. "สู่เส้นทางอีคอมเมิร์ซตอน 1". *Business Computer Magazine*. 10, 116 (ตุลาคม): 109-112.
- สรินิตย์ บุญทอง. 2521. ความคาดหวังในบทบาทและตำแหน่งพัฒนากรของพัฒนาที่มีวุฒิจอบปริญญาและไม่จบปริญญา. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2542. องค์การและการจัดการ(ฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพฯ: Diamond in Business World.
- ศูนย์เคลนิวิสต์โคราช. 2544. "ถามหาอินเทอร์เน็ตตำบล". [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.dailynews.co.th> (10 พฤษภาคม 2544).
- ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน กรมการปกครอง. 2544. "เศรษฐกิจสดใส ชีวิตใหม่ ๆ ในเว็บไซต์ตำบล". กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (แผ่นพับ).
- _____. 2545. "โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล". [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.dola.go.th> (22 มีนาคม 2544).
- สงวนศรี วิรัชชัย. 2527. จิตวิทยาเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศึกษาอัมพรบัณฑิต.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. 2529. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.

- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. 2542. การพยากรณ์ความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ในปี ค.ศ. 2000-2005. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- สมเกียรติ ฝิโลประการ. 2544. “วัตถุประสงค์ในการจัดทำเว็บไซต์ Thaitambon.com”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.thaitambon.com/Articles/Articles7.htm> (4 มีนาคม 2544).
- สมชาติ กิจบรรจง. 2537. การจัดฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ด ดูเกชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. 2546. กฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่ง เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ: บริษัท สีขาว โปร โมชั่น แอนด์ โปรดักชั่น จำกัด.
- สิทธิโชค วรานุสันติ. 2530. จิตวิทยาการบริหารองค์กร. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สุภาวดี จรุงธรรมโชติ. 2541. “อิเล็กทรอนิกส์คอมเมอร์ซโอกาสธุรกิจที่ยังต้องรอกฎหมาย”. *Business Computer Magazine*. 10, 115 (กันยายน): 107-111.
- สุรางค์ จันทร์โอม. 2529. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต.
- อาณัติ ลิ้มคเดช. 2544. “หมายเหตุประชาชนอินเทอร์เน็ตตำบล ชนบทสู่ตลาดโลก4”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.dailynews.co.th> (26 เมษายน 2544).
- Vesna, T. 1998. *Global update: Internet spreads its reach*. New York: Secret Societies Supplement. อ้างอิงใน กรวรรณ ชิวสันต์. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ การศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรับรู้และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยค่าทางสถิติ ดังนั้นคำถามในแบบสอบถามจึงหลากหลาย และไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของสมมติฐานการวิจัยใดๆ ทั้งสิ้น

คำแนะนำ : ขอให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งชุดคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย

☐ ☐

1 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

กรุณากรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ☐ ที่ท่านเลือก

☐

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

3

2. อายุ.....ปี (เกิน 6 เดือนถือว่าเป็น 1 ปี)

☐ ☐

4 5

3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ประถมศึกษา

☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น

☐

☐ 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย

☐ 4. อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า

6

☐ 5. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

☐ 6. ปริญญาตรี

☐ 7. ปริญญาโทขึ้นไป

☐ 8. อื่นๆ

5. ท่านปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อ.สาร์ภี จ.เชียงใหม่

☐ ☐

มาแล้ว.....ปี (เกิน 6 เดือนถือว่าเป็น 1 ปี)

7 8

6. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งทางการบริหารใด ☐

☐ 1. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 9

☐ 2. กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

☐ 3. อื่น ๆ

7. ในขณะที่ดำรงตำแหน่งทางการบริหาร (ภายในปี 2545) ท่านเคยเข้าร่วม ☐ ☐

หลักสูตรโครงการฝึกอบรมท้องถิ่นการบริหารส่วนตำบลของท่านจัดขึ้น 10 11

จำนวนครั้ง

8. ในรอบปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2545) ท่านเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้ ☐ ☐

อินเทอร์เน็ตมาบ้างหรือไม่ จากที่ไหน 12 13

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

กรุณาทำเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมที่สุด

ข้อความ	การรับรู้		ความคาดหวัง	
	ดี/มีประโยชน์	ไม่ดี/ไม่มีประโยชน์	คาดหวัง	ไม่คาดหวัง
1. เป็นการเปิดตัวตำบลสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ ชุมชนสามารถนำเสนอระบบสารสนเทศ ภูมิปัญญา ชาวบ้านสู่โลกอินเทอร์เน็ต				
2. สร้างเครือข่ายข้อมูลตำบลในอินเทอร์เน็ตสำหรับ ใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้ เกิดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ระหว่างท้องถิ่นกันเอง				

ข้อความ	การรับรู้		ความคาดหวัง	
	ดี/มีประโยชน์	ไม่ดี/ไม่มีประโยชน์	คาดหวัง	ไม่คาดหวัง
3. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้จากข้อมูลในอินเทอร์เน็ตตำบล				
4. อินเทอร์เน็ตตำบลส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากขึ้น				
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล จัดฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต พร้อมทั้งสอนวิธีการจัดทำข้อมูลต่างๆ				
6. สร้างและปรับปรุงความรู้ความสามารถของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น				
7. หน่วยงานรัฐและองค์กรที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้ประโยชน์จากโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ให้ความสำคัญและรับผิดชอบในการจัดทำตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ				
8. ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถติดต่อค้าขายกันได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางและอาจพัฒนาไปถึงระดับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์				
9. ผู้บริหารในส่วนกลางของทุกหน่วยสามารถสื่อสารไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งได้ พร้อมกันและองค์การบริหารส่วนตำบลยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ได้เสมือนถนนเชื่อมโยงการทำงานระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น				

ข้อความ	การรับรู้		ความคาดหวัง	
	ดี/มี ประโยชน์	ไม่ดี/ไม่มี ประโยชน์	คาดหวัง	ไม่ คาดหวัง
10. อินเทอร์เน็ตตำบลเป็นศูนย์กลางในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ สินค้าพื้นบ้าน หัตถกรรม ของดีประจำตำบล ตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์				

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการใช้อินเทอร์เน็ต
เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

นางสาวเบญจมาภรณ์ ผลภาณี

วัน เดือน ปีเกิด

21 เมษายน 2520

จังหวัดที่เกิด

จังหวัดสระบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2532

มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีวรนาถบางเขน

กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2535

มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสายปัญญา

กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2539

รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2543

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

องค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี

จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. 2544

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ภาควิชาวิศวกรรมโยธา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พ.ศ. 2547

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (นโยบายและแผน)

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

ประสบการณ์ในการฝึกงานและดูงาน

พ.ศ. 2545

ศึกษาดูงาน ณ ประเทศเกาหลีใต้และประเทศเวียดนาม

ระหว่างวันที่ 19-21 ธันวาคม พ.ศ. 2545

พ.ศ. 2546

ได้รับทุนเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนด้านบริหารจัดการ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ณ เมืองคาโกชิม่า ประเทศญี่ปุ่น

ระหว่างวันที่ 7 กันยายน 2546 – 7 กันยายน 2547